

ਪੰਜਾਬੀ - Punjabi

ਕੀ ਸੰਭਵ ਹੈ...

ਜੌਨ ਸ਼ੌਰਟੈਲ ਦੁਆਰਾ

ਕਾਪੀਰਾਈਟ © 2004 ਤੋਂ 20 21

ਇਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਕਹਾਣੀ ਹੈ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੈਰਾਨ ਕਰ ਦੇਵੇਗੀ ਅਤੇ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਮੁਸ਼ਕਲ ਆਵੇ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕੀ ਹੋਇਆ ਸੀ. ਜੇਕਰ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਅਨੁਭਵ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜੋ " ਵਰਗਾ ਚਮਤਕਾਰ " ਘਟਨਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ, ਇੱਕ ਨੂੰ ਜਗਵਾਹ ਰਹੇ, ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਕੱਲੇ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ' ਇਸ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰਨ ਲਈ ਠੀਕ ਹੈ. ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਚਮਤਕਾਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਲੋਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਰਵੱਈਏ ਕਾਰਨ ਖਾਰਜ ਕਰਦੇ ਹਨ. ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਮਾਂ ਮਿਲੀ ਜਿਸਨੇ ਚਮਤਕਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਅੰਦਰ ਇਸ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕੀਤਾ.

ਇਹ isn't ਦਾ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਕਹਾਣੀ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ' ਇੱਕ ਮੌਕਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਿੱਖਣ ਲਈ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਕੁਝ ਵੀ ਆਪਣੇ ਹੀ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਸੰਭਵ ਹੈ ਹੈ. ਕਹਾਣੀ ਦੁਆਰਾ ਮੈਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰਾਂਗਾ ਕਿ ਮੈਂ ਕੀ ਸਿੱਖਿਆ ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਹੁਨਰਾਂ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਕਰਨ ਅਤੇ ਵਿਕਸਤ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਕਿਵੇਂ ਹੋਇਆ, ਜਿਸਦਾ ਮੈਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੇ ਸਾਰਿਆਂ ਕੋਲ ਹੈ.

ਮੈਂ ਸਿਰਫ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਸੀ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਕੀ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੇਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੇ ਅਰੰਭ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਉਸ ਚੀਜ਼ ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਜੋ ਮੈਂ ਸਹਿਜਤਾ ਨਾਲ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਅਤੇ 28 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਇਹਨਾਂ ਹੁਨਰਾਂ ਨੂੰ ਸਰਗਰਮ ਸਿਖਲਾਈ, ਅਭਿਆਸ ਅਤੇ ਵਿਕਸਤ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਇਹ ਕਹਾਣੀ ਸਿਰਫ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਰ ਸ਼ਾਇਦ, ਸ਼ਾਇਦ, ਅਟੱਲ ਵੀ. ਮੇਰਾ ਇਰਾਦਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਦਿਖਾਉਣਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਹੁਨਰਾਂ ਨੂੰ ਸਿੱਖ ਸਕਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲੀ ਲਿਆ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਚਾਹੇ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਜਿਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਪਾਉਂਦੇ ਹੋ.

ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਤੇ ਮੁੜ ਨਿਯੰਤਰਣ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਪੜ੍ਹੋ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਸੰਪਰਕ ਕਰੋ ਤਾਂ ਜੋ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਵੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਸਕੀਏ. ਜੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੀ ਵਿੱਚ ਹਨ, ਦਾ ਕੰਟਰੋਲ ਸਭ ਕੁਝ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਨਿਰਵਿਘਨ ਸਫ਼ਰ ਹੈ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਫਿਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੇਰੇ ਵਰਗੇ ਹਨ. ਮੈਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਚੀਜ਼ ਨਹੀਂ ਲੱਭ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜੋ ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਪੇਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸਫਲ ਸੀ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਛੋਟੇ ਚਮਤਕਾਰ ਬਣਾ ਰਿਹਾ ਸੀ. ਕੀ ਮੈਨੂੰ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਜਦ ਮੈਨੂੰ ਸੀ ਕੀ ਮੇਰੇ ਲਈ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ 28 ਨੂੰ ਯੋਗ a ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਉਪਦੇਸ਼ ਹੋਰ ਮੈਨੂੰ ਬਿਲਕੁਲ ਮੈਨੂੰ ਕੀ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ. ਮੇਰੇ ਜੀਵਨ ਦੇ ਬਹੁਤ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰਨਗੇ ਕਰਨ ਲਈ ਹੋਰ ਅਤੇ ਉਹ ਇੱਕ ਜਗ੍ਹਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਉਹ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਜ ਸਮਝ ਮੈਨੂੰ ਕਿਸ ਬਾਰੇ ਸ਼ੇਅਰ ਸੀ ਨਾ ਸਨ. ਇਹ ਸ਼ਾਇਦ ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਹੋ. ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਦੇ ਨਾਲ, ਸਾਡਾ ਸਬਕ ਦੂਜਿਆਂ ਨਾਲ ਉਹ ਸਾਂਝਾ ਕਰਨਾ ਬਿਹਤਰ ਬਣਨਾ ਹੈ ਜੋ ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ. ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਇਹ ਜਾਣਕਾਰੀ ਆਪਣੇ ਲਈ ਸਿੱਖਣਾ ਤਰਜੀਹ ਹੈ.

ਇਹ ਕਦੇ ਵੀ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਹੈ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਭਰੋਸਾ ਦਿਵਾਉਂਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇੱਥੇ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਮੁੱਲ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਸਿਰਫ਼ ਬਰਫ਼ ਨੂੰ ਤੋੜਨ ਲਈ ਜੇ ਅਸੀਂ ਅਸੰਭਵ ਸਮਝਦੇ ਸੀ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸੰਭਵ ਹੈ ਅਤੇ ਸੰਭਵ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ...

ਠੀਕ ਹੈ ਤਾਂ ਕਹਾਣੀ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਕਾਰ ਦੇ ਪਹਿਏ 'ਤੇ ਸੌਂ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇੱਕ ਖੰਭੇ ਦੇ ਸਿਰ ਤੇ ਦੌੜ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਹ ਸ਼ਾਮ ਇੰਟੈਂਸਿਵ ਕੇਅਰ ਯੂਨਿਟ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚ ਗਈ ਅਤੇ ਮੈਡੀਕਲ ਸਟਾਫ਼ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਰਾਤ ਰਹਿਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ. ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਉਹ ਮੇਰੇ ਫੇਫੜਿਆਂ ਅਤੇ ਕੁਝ ਹੋਰ ਅੰਗਾਂ ਵਿੱਚੋਂ 1.5 ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ . 2.5 ਦਿਨਾਂ ਬਾਅਦ ਮੈਂ ਬਿਨਾਂ ਸਰਜਰੀ ਦੇ ਹਸਪਤਾਲ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਚਲਾ ਗਿਆ.

ਇਸ ਲਈ

ਕੀ ਸੰਭਵ ਹੈ ਜਦੋਂ

- ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਮਕਸਦ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ
- ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਸ ਬੰਦੂ ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਜਿੱਥੇ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਜਨੂੰਨ ਅਤੇ ਦਿਲਾਂ ਦੀ ਇੱਛਾ ਦਾ ਪਾਲਣ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹਾਂ ਅਤੇ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਸੰਵੇਦਨਸ਼ੀਲਤਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰੇਰਣਾਵਾਂ ਦੀ ਕਦਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ

ਕਾਰ ਹਾਦਸੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ

ਮੀਟਰ ਲਈ y ਸਾਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਮੈਨੂੰ ਮਦਦ ਕਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਲੋਕ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਮਨ ਦੀ ਸਹਿਜ ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਜਾਣਦਾ ਸੀ. ਮੈਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਸਿਖਾਉਣ ਦਾ ਇੱਕ ਕਾਰੋਬਾਰ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਕਿੱਥੋਂ ਆਏ ਹਨ, ਉਹ ਕਿੱਥੇ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹ ਇੱਥੇ ਕਿਉਂ ਹਨ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਤੌਰ ਤੇ ਸਮਝ ਰਹੇ ਹਨ. ਮੈਂ 1987 ਤੋਂ ਇਹ ਪਾਰਟ ਟਾਈਮ ਪੜ੍ਹਾ ਰਿਹਾ ਸੀ .

ਇਸ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਮੈਂ ਭਟਕ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਕਾਰੋਬਾਰ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ . ਜਦੋਂ ਮੇਰਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਵਧ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਸੱਚਮੁੱਚ ਇਸਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਹੋ ਰਹੀ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਸਿਹਤ 'ਤੇ ਲਗਨ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਿਹਤ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਨਾ ਤੇ ਕੇਂਦ੍ਰਿਤ ਸੀ. ਮੈਂ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸਯੋਗ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਪੌਸ਼ਟਿਕ ਪੁਰਕ ਲੈ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਸਾਰਿਆਂ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਨਤੀਜੇ ਸਾਂਝੇ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ (ਜੇ ਸ਼ਾਇਦ ਇਨ੍ਹਾਂ ਪੁਰਕਾਂ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਹੋਇਆ ਹੋਵੇ) .

ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਇਹ ਪੁਰਕ ਲੈਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਸਰੀਰ ਵਿੱਚ ਚੀਜ਼ਾਂ ਬਦਲਣੀਆਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਗਈਆਂ. ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਸਮਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਿੱਖਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਪੁਰਕ ਲੈ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਕੋਈ ਅੰਤਰ ਨਹੀਂ ਦੇਖ ਰਹੇ ਹਨ ਤਾਂ ਪੁਰਕ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਲਈ ਨਾਕਾਫ਼ੀ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ . ਲੋਕ ਦੇਖ ਤਬਦੀਲੀ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਦੇਖੇ ing ਨੂੰ ਕਰਨ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਆਪਣੀ ਸਿਹਤ ਅਤੇ ਛੁਟਕਾਰਾ ਹਾਸਲ ding , ਦਰਦ ਦੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ, ਜੋ ਕਿ ਉਹ ਕਰਨ ਲਈ ਆਇਆ ਸੀ, ਬਸ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ, ਬਹੁਤ ਹੀ ਮੇਰੇ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕੀਤਾ ਸੀ. ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦਾ ਬਹੁਤਾ ਹਿੱਸਾ ਦਰਦ ਵਿੱਚ ਬਿਤਾਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਕੁਝ ਸਧਾਰਨ ਸੱਚਾਈਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਕਿ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ, ਮੇਰੀ ਸਿਹਤ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਫਰਕ ਪਿਆ. ਇਹ ਉਦੋਂ ਸੀ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਨ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਧਿਆਨ ਕੇਂਦਰਤ ਕੀਤਾ ਜੋ ਕਦੇ ਸਹਾਇਤਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ.

ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨਾਲ ਇੱਕ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਜਦੋਂ ਇਸ ਸਿਹਤ ਕਾਰੋਬਾਰ ਤੋਂ ਮੇਰੀ ਬਚੀ ਹੋਈ ਆਮਦਨੀ \$ 5000 ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਮੈਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਰੂਹਾਨੀ ਤੌਰ ਤੇ ਅਤੇ ਜੀਵਨ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਵਿੱਚ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਨ ਲਈ ਵਾਪਸ ਜਾਵਾਂਗਾ . ਮੇਰੀ ਆਮਦਨੀ \$ 10,000 ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾ ਤੋਂ ਵੱਧ ਰਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਵਾਅਦਾ ਭੁੱਲ ਗਿਆ ਸੀ. ਮੇਰਾ ਸਾਰਾ ਧਿਆਨ ਵਧੇਰੇ ਆਮਦਨੀ ਪੈਦਾ ਕਰਨ 'ਤੇ ਕੇਂਦਰਤ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ. ਕਿਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਧਿਆਨ ਪੈਸਾ ਸੀ. ਮੈਨੂੰ ਅਹਿਸਾਸ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਕਿ **ਮੈਂ ਆਪਣੀ** ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਨਾਲ ਜੋ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਉਸ ਲਈ **ਮੈਂ** ਟਰੈਕ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਸੀ .

ਕਿੰਨੀ ਵਾਰ ਅਜਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੇ ਦਿਲ ਜਿਸ ਚੀਜ਼ ਲਈ ਚੀਕਦੇ ਹਨ, ਅਸੀਂ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਟਾਲ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕੁਝ ਹੋਰ ਵਾਪਰ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ. ਅੱਜ ਬਹੁਤੇ ਲੋਕਾਂ ਲਈ, ਇਹ ਅਕਸਰ ਪੈਸੇ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ.

ਉਦੋਂ ਹੀ ਸੀ

ਕਾਰ ਦੁਰਘਟਨਾ 29 ਜੂਨ 2003

ਮੈਂ ਉਸ ਹਫ਼ਤੇ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਪੇਂਡੂ ਇਲਾਕਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸਾਡੇ ਸਿਹਤ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ ਨੇਤਾਵਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਲੀਡਰਸ਼ਿਪ ਕੈਂਪ ਦੀ ਸਹੂਲਤ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ. ਹਰ ਕੋਈ ਥੱਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਐਤਵਾਰ ਦੀ ਦੁਪਹਿਰ ਨੂੰ ਘਰ ਲਈ ਰਵਾਨਾ ਹੋਇਆ. ਮੈਂ ਲਗਭਗ 4 ਵਜੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਕਿਉਂਕਿ ਕੁਝ ਗ੍ਰਾਹਕਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਰਾਤ ਦੇ ਖਾਣੇ ਲਈ ਘਰ ਦੇ ਰਸਤੇ ਤੇ ਮੇਰੀ ਮੁਲਾਕਾਤ ਸੀ. ਲਿਨੇਟ (ਮੇਰੀ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੀ ਪਤਨੀ), ਹੈਲਨ (ਮੇਰੀ ਭੈਣ) ਅਤੇ ਕੁਝ ਹੋਰ ਲੋਕ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੰਦੇ ਰਹੇ ਕਿ ਮੇਰੀ ਸੰਗਤ ਬਣਾਈ ਰੱਖਣ ਲਈ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਕੋਈ ਯਾਤਰਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੈ. ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਇਕੱਲਾ ਜਾਣਾ ਸੀ.

ਮੈਂ ਹਫ਼ਤੇ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੰਮ ਤੋਂ ਸੱਚਮੁੱਚ ਖੁਸ਼ ਹੋ ਕੇ ਬਹੁਤ ਉਤਸ਼ਾਹ ਨਾਲ ਗਿਆ. ਵੀਕਐਂਡ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਫਲਤਾ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੋਣ ਅਤੇ ਇਹ ਅਹਿਸਾਸ ਕਰਾਉਣ ਵਿੱਚ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਸੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਜੀਵਨ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਿਯੰਤਰਣ ਹੈ.

ਮੈਂ ਤਿੰਨ ਘੰਟਿਆਂ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਲਗਭਗ ਇੱਕ ਘੰਟੇ ਲਈ ਇੱਕ ਕਸਬੇ ਵਿੱਚ ਗਿਆ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਥਕਾਵਟ ਅਤੇ ਨੀਂਦ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ. ਇਸ ਕਸਬੇ ਦੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਮੈਂ ਪਹੀਂਚੇ 'ਤੇ ਸੌਂ ਗਿਆ. ਜ਼ਾਹਰਾ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਥੇ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਆ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੈਂ ਬੁਣਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ, ਪਰ ਸੜਕ ਦੇ ਮੇਰੇ ਪਾਸੇ ਰਹੀ, ਅਤੇ ਹੌਲੀ ਹੌਲੀ ਹੌਲੀ ਹੌਲੀ ਚੱਲਣ ਲੱਗੀ.

ਮੇਰੀ ਕਾਰ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਟ੍ਰੈਫਿਕ ਦੁਆਰਾ ਸੜਕ ਦੇ ਪਾਰ ਲੰਘ ਗਈ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਸੜਕ ਦੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਖਾਈ ਨਾਲ ਟਕਰਾਇਆ ਤਾਂ ਏਅਰਬੈਗ ਫੁੱਲ ਗਿਆ ਅਤੇ ਮੈਂ ਜਾਗਿਆ. ਜਦੋਂ ਏਅਰਬੈਗ ਫੁੱਲਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਕਾਰ ਚਿੱਟੇ ਪਾ powderਡਰ ਨਾਲ ਭਰ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਵੇਖ ਸਕਦਾ ਸੀ. ਮੈਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸਮਝ ਸਕਿਆ ਕਿ ਮੈਂ ਕੁਝ ਵੀ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਵੇਖ ਸਕਿਆ.

ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਵੇਖ ਸਕਿਆ, ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਕਾਰ ਨੂੰ ਕਿੱਥੇ ਚਲਾਉਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਸੱਜੇ ਹੱਥ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਟੁੰਡ ਮਾਰਿਆ, ਮੈਂ ਖੱਬੇ ਪਾਸੇ ਹੋਰ ਸਟੀਅਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਫਿਰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪਾਈਪ (ਇੱਕ ਡਰਾਈਵਵੇ) ਅਤੇ ਦੋ ਫਰੰਟ ਟਾਇਰ ਬਾਹਰ ਉੱਡ ਗਏ. ਫਿਰ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਸੱਜੇ ਪਾਸੇ ਇੱਕ ਗੇਟ ਪੋਸਟ ਨੂੰ ਮਾਰਿਆ ਅਤੇ ਹੋਰ ਖੱਬੇ ਮੁੜਿਆ. ਮੈਂ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਕਿ ਕਾਰ ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਬੰਨ੍ਹ ਦੇ ਨਾਲ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ ਜੋ ਹੇਠਾਂ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ. ਇਹ ਇੱਕ ਡੂੰਘੀ "v" ਨਾਲੀ ਸੀ. ਮੈਂ ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ ਜਾ ਰਹੀ ਡਰੇਨ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਸੀ.

ਏਅਰਬੈਗ ਦੀ ਧੁੜ ਹੁਣ ਮੇਰੇ ਲਈ ਇੰਨੀ ਨੀਵੀਂ ਹੋ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਬਿਜਲੀ ਦੇ ਖੰਭੇ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਂਦਾ ਵੇਖ ਸਕਿਆ ... ਬਹੁਤ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ. ਮੈਂ ਭੱਜਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਕਾਰ ਨੇ ਸਟੀਅਰਿੰਗ ਵ੍ਹੀਲ ਦਾ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ (ਮੈਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਟਾਇਰ ਉੱਡ ਗਏ ਸਨ).

ਜਿਸ ਪਲ ਮੈਂ ਖੰਭੇ ਨੂੰ ਉੱਪਰ ਆਉਂਦਾ ਵੇਖਿਆ, ਮੇਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਮੇਰੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਲੰਘ ਗਈ. ਮੈਂ ਲਿਨੇਟ (ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੀ ਪਤਨੀ) ਅਤੇ ਅੰਬਰ (3 ਸਾਲ ਦੀ ਧੀ) ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਉਦੇਸ਼ ਵੇਖਿਆ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਮੇਰੇ ਮਰਨ ਦਾ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਸੀ.

ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਦੂਤਾਂ ਨੂੰ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਕਿਹਾ

"ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਮੇਰਾ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ!"

ਉਸੇ ਪਲ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਇਹ ਕਿਹਾ, ਚਿੱਟੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਉੱਪਰੋਂ ਕਾਰ ਵਿੱਚ ਆਈ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਘੁੰਮਣਘੇਰੀ ਵਿੱਚ ਘੇਰ ਲਿਆ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਆ ਰਜ਼ਾ ਦੇ ਕੋਕੂਨ ਵਿੱਚ ਲਪੇਟ ਲਿਆ. ਉਸੇ ਸਮੇਂ ਮੈਨੂੰ ਕਾਰ ਦਾ ਇੱਕ ਦਰਸ਼ਨ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਜੋ ਖੰਭੇ ਨਾਲ ਟਕਰਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਆਰਾਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਫਿਰ ਮੈਂ ਦੋ ਆਦਮੀਆਂ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਨਾਲ ਕਾਰ ਦੇ ਅਗਲੇ ਪਾਸੇ ਘੁੰਮ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਇੱਕ ਮੇਰੇ ਦੋਵੇਂ ਪਾਸੇ. ਮੈਨੂੰ ਉਦੋਂ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਠੀਕ ਹੋਵਾਂਗਾ.

ਮੈਂ ਸ਼ਾਂਤ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ ਦੁਰਘਟਨਾ ਵਿੱਚ ਆਤਮ ਸਮਰਪਣ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਇਹ ਜਾਣਦਿਆਂ ਕਿ ਮੈਂ ਠੀਕ ਹੋ ਜਾਵਾਂਗਾ. **ਮੈਨੂੰ ਬਿਲਕੁਲ ਡਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਸੀ.**

ਮੈਂ ਸਾਰਾ ਸਮਾਂ ਸੁਚੇਤ ਰਿਹਾ ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਕਾਰ ਆਰਾਮ ਕਰਦੀ ਸੀ ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਮੇਰੀ ਛਾਤੀ ਦੀ ਸੱਟ ਗੰਭੀਰ ਸੀ ਪਰ ਮੈਂ ਕਦੇ ਵੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ, ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇੱਕ ਸਕਿੰਟ ਦੇ ਲਈ ਵੀ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੋਚ ਨੂੰ ਕਿ ਮੈਂ ਮਰ ਜਾਵਾਂਗਾ. ਮੈਨੂੰ ਦੁਰਘਟਨਾ ਤੋਂ ਦੂਰ ਚੱਲਣ ਅਤੇ ਠੀਕ ਹੋਣ ਦੀ ਮੇਰੀ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਮਦਦਗਾਰਾਂ ਦੀ ਟੀਮ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਏ ਦਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਸੀ.

ਕਾਰ ਨੇ ਕਾਰ ਦੇ ਅਗਲੇ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਮੱਧ ਵਿੱਚ ਖੰਭੇ (ਪੁਲਿਸ ਅੰਦਾਜ਼ਨ 85 ਕਿਲੋਮੀਟਰ/ਘੰਟਾ) ਨੂੰ ਟੱਕਰ ਮਾਰ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਫਿਰ ਆਰਾਮ ਕੀਤਾ. ਮੇਰੇ ਮਗਰ ਆਏ ਵਿਅਕਤੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੈਂ ਖੰਭੇ ਵਿੱਚ ਤੇਜ਼ ਹੋ ਗਿਆ. ਜ਼ਾਹਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਵਾਪਰਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਅਹਿਸਾਸ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਐਕਸੀਲੇਟਰ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਬ੍ਰੇਕ.

ਕਾਰ ਆਰਾਮ ਕਰ ਗਈ ਅਤੇ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਫੇਫੜਿਆਂ ਵਿੱਚ ਹਵਾ ਲੈਣ ਲਈ ਸਖਤ ਸੰਘਰਸ਼ ਕੀਤਾ. ਇਹ ਸਮੇਟਣ ਵਰਗਾ ਸੀ (ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਮੇਰੇ ਫੇਫੜੇ ਖੂਨ ਨਾਲ ਭਰ ਰਹੇ ਸਨ).

ਕਿਤੇ ਵੀ ਖੂਨ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ ਮੈਨੂੰ ਦੁਰਘਟਨਾ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਕੱਟ ਮੇਰੇ ਸੱਜੇ ਪੰਜੇ ਤੇ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਕੱਟ ਸੀ ਜਿਸ ਨਾਲ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ ਖੂਨ ਨਿਕਲਿਆ.

ਦੋ ਆਦਮੀ ਦੌੜ ਕੇ ਕਾਰ ਦੇ ਮੇਰੇ ਪਾਸੇ ਆਏ ਅਤੇ ਮੈਂ ਰੌਲਾ ਪਾਇਆ ਕਿ ਕਾਰ ਵਿੱਚ ਅੱਗ ਲੱਗੀ ਹੋਈ ਸੀ (ਏਅਰਬੈਗ ਦੀ ਧੂੜ ਧੂੰਏਂ ਵਰਗੀ ਲਗਦੀ ਸੀ) ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਾਰ ਦਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੋਲ੍ਹਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਬਿਜਲੀ ਦੇ ਝਟਕਿਆਂ ਤੋਂ ਪਿੱਛੇ ਵੱਲ ਨੂੰ ਉੱਡ ਗਏ.

ਅਸੀਂ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਕਾਰ ਦੀ ਬੈਟਰੀ ਦੁਆਰਾ ਬਿਜਲੀ ਦਾ ਬਿਜਲੀਕਰਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ.

ਮੈਂ ਹੁਣ ਛੋਟੇ ਸਾਹ ਲੈਣ ਦੇ ਯੋਗ ਸੀ.

ਮੈਂ ਸੰਜੀਦਗੀ ਨਾਲ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਕੰਸੇਲ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਮੋਬਾਈਲ ਫੋਨ ਵਿੱਚ \$ 700 ਦੀ ਨਕਦੀ ਦਾ ਇੱਕ ਰੋਲ ਫੜ ਲਿਆ.

ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਈ ਵਾਰ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੋਲ੍ਹਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਡਰਾਈਵਰਾਂ ਨੂੰ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਦੇ ਉਪਰਲੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀਆਂ ਉਂਗਲਾਂ ਰੱਖ ਕੇ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਖੋਲ੍ਹਿਆ, ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਝੁਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਖਿੱਚਿਆ. ਸਾਰਾ ਸਮਾਂ ਜਦੋਂ ਉਹ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਨੂੰ ਫੜੀ ਰੱਖਦੇ ਸਨ ਤਾਂ ਉਹ ਬਿਜਲੀ ਦੇ ਝਟਕਿਆਂ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ. ਕਾਰ ਦੇ ਹਰ ਪੈਨਲ 'ਤੇ ਝੁਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ. ਕਾਰ ਕਾਫੀ ਛੋਟੀ ਸੀ! ਡਰਾਈਵਰਾਂ ਦਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਵੀ ਟੋਏ ਨਾਲ ਟੁੱਟਣ ਕਾਰਨ ਨੁਕਸਾਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੁੱਲ੍ਹ ਗਿਆ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਧਾਤ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਨਾ ਛੂਹੋ. ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਸਾਵਧਾਨੀ ਨਾਲ ਇੰਚ -ਇੰਚ ਅੱਗੇ ਵਧਦਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲ ਗਿਆ. ਦੋਵਾਂ ਆਦਮੀਆਂ ਨੇ ਇੱਕ -ਇੱਕ ਬਾਂਹ ਫੜੀ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਕਾਰ ਦੇ ਅਗਲੇ ਪਾਸੇ ਵੱਲ ਲੈ ਕੇ ਗਏ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਬੈਠਾ ਸੀ. ਇਹ ਉਦੋਂ ਹੀ ਹੋਇਆ ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਵੇਖਿਆ ਸੀ.

ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਜੇ ਮੈਂ ਲੇਟ ਗਿਆ ਤਾਂ ਮੈਂ ਮਰ ਜਾਵਾਂਗਾ. ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਜੇ ਮੈਂ ਬੈਠਾ ਰਿਹਾ ਤਾਂ ਮੈਂ ਠੀਕ ਹੋ ਜਾਵਾਂਗਾ. ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਗੋਡਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਬੈਠ ਗਿਆ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਹੱਥ ਮੇਰੀ ਛਾਤੀ ਨੂੰ ਫੜ ਕੇ ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਸਿਰ ਅੱਗੇ ਝੁਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ. ਜਿਸ ਪਲ ਮੈਂ ਬੈਠ ਗਿਆ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਸਰੀਰ ਵਿੱਚ energy ਰਜਾ ਦਾ ਸੰਚਾਰ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਨਾਲੋਂ ਬਿਹਤਰ ਮੁਰੰਮਤ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਵੇਖੀ. ਹਰ ਸਕਿੰਟ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਸਰੀਰ ਦੇ ਮੁੜ ਨਿਰਮਾਣ ਦੀ ਨੌਕਰੀ 'ਤੇ ਕੇਂਦ੍ਰਿਤ ਸੀ.

ਹਰ ਜਗ੍ਹਾ ਕਾਰਾਂ ਰੁਕ ਰਹੀਆਂ ਸਨ.

ਏਅਰਬੈਗ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਟੱਕਰ ਹਾਦਸੇ ਵਿੱਚ ਬੇਅਸਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਪਹਿਲੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ ਤਾਇਨਾਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਕਿ ਮੇਰੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਖਾਈ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਕਿ ਜਦੋਂ ਮੈਨੂੰ ਇਸਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਸੀ. ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਖੰਭੇ ਨਾਲ ਟਕਰਾਇਆ ਤਾਂ ਏਅਰਬੈਗ ਬੇਕਾਰ ਸੀ (ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸਟੀਅਰਿੰਗ ਵ੍ਹੀਲ ਦੇ ਬਾਹਰ ਚਿਪਕੇ ਹੋਏ ਬੋਲਟ ਸਨ ਜਿੱਥੇ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਮਾਰਿਆ ਸੀ).

ਇਹ ਸਰਦੀਆਂ ਵਿੱਚ ਐਤਵਾਰ ਦੁਪਹਿਰ 5 ਵਜੇ ਸੀ, ਅਜੇ ਵੀ ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਸੀ ਪਰ ਇਹ ਠੰਡੀ ਸੀ, ਇੱਕ ਠੰਡੀ ਹਵਾ ਚੱਲ ਰਹੀ ਸੀ.

ਲੋਕ ਭੱਜ ਕੇ ਆਏ।

ਇੱਕ woman ਰਤ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਆ ਕੇ ਬੈਠੀ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਨਰਸ ਸੀ. ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਈ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਪੁੱਛੇ, ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਠੀਕ ਸੀ ਪਰ ਬਹੁਤ ਦੁੱਖ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਸਾਹ ਲੈਣ ਵਿੱਚ ਮੁਸ਼ਕਲ ਆ ਰਹੀ ਸੀ.

ਕਿਸੇ ਨੇ ਨਿੱਘ ਲਈ ਮੇਰੇ ਦੁਆਲੇ ਇੱਕ ਚਾਂਦੀ ਦਾ "ਸਪੇਸ ਕੰਬਲ" ਲਗਾਇਆ. ਮੇਰੀ ਪਿੱਠ ਉੱਤੇ ਠੰਡੀ ਹਵਾ ਵਗ ਰਹੀ ਸੀ।

ਲਿਨੇਟ ਮੇਰੇ ਪਿੱਛੇ ਲਗਭਗ ਇੱਕ ਘੰਟੇ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ ਇਸ ਲਈ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਉਸ ਨੂੰ ਫੋਨ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ. ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਅਜੇ ਮੋਬਾਈਲ ਰੋਜ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ. ਉਸਦੀ ਕਾਰ ਵਿੱਚ ਐਂਬਰ, ਅਪ੍ਰੈਲ (ਮਤਰੇਈ ਧੀ) ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਭੈਣ ਹੈਲਨ ਸੀ ਜੋ ਜੁੜਵਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਗਰਭਵਤੀ ਸੀ.

ਮੈਂ ਫੋਨ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸੁਨੇਹਾ ਛੱਡਿਆ,

“ਹੈਲੋ ਹਨੀ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਪੈਂਗ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਚੈਕਅਪ ਲਈ ਹਸਪਤਾਲ ਲੈ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ. ਸਭ ਕੁਝ ਠੀਕ ਹੈ.”

ਫਿਰ ਮੈਂ ਮਾਈਕਲ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਇੱਕ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਮਿੱਤਰ ਨੂੰ ਫੋਨ ਕੀਤਾ ਜੋ ਕੈਂਪ ਵਿੱਚ ਸੀ ਅਤੇ ਜੋ ਉਸ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚੋਂ ਮੈਂ ਹੁਣੇ ਆਇਆ ਸੀ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਸਿਰਫ 10 ਮਿੰਟ ਦੀ ਦੂਰੀ ਤੇ ਸੀ.

ਮੈਂ ਫੋਨ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਕਿਹਾ,

“ਮਾਈਕਲ ਮੇਰਾ ਇੱਕ ਗੰਭੀਰ ਕਾਰ ਹਾਦਸਾ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੀ ਮਦਦ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ. ਲਿਨੇਟ ਛੇਤੀ ਹੀ ਇੱਥੇ ਆਵੇਗੀ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਇੱਥੇ ਆਵੇਗੀ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੋਵੇਗੀ, ਮੈਂ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਹਾਂ.”

ਮਾਈਕਲ ਲਗਭਗ 10 ਮਿੰਟਾਂ ਵਿੱਚ ਘਟਨਾ ਸਥਾਨ ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ

ਮੈਂ ਮਾਈਕਲ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬੰਦਿਆਂ ਦੀ ਭਾਲ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਾਰ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢਿਆ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਧੰਨਵਾਦ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ. ਮਾਈਕਲ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਵਾਪਸ ਆਇਆ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਨੋਬੀ ਨੂੰ ਕਾਰ ਨੂੰ ਛੁਹਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਜਿਸ ਖੰਭੇ ਨੂੰ ਮੈਂ ਮਾਰਿਆ ਸੀ ਉਹ 66,000 ਵੋਲਟ ਲੈ ਕੇ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇੰਸੂਲੇਟਰਸ ਟੁੱਟ

ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ 3 ਤਾਰਾਂ ਖੰਭੇ ਅਤੇ ਕਾਰ ਰਾਹੀਂ ਬਾਹਰ ਕੱ ਰਹੀਆਂ ਸਨ. ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜਿਸ ਕਿਸੇ ਨੇ ਵੀ ਕਾਰ ਨੂੰ ਛੁਹਿਆ ਉਹ ਸ਼ਾਇਦ ਮਰ ਜਾਵੇਗਾ.

ਉਹ ਭੀੜ ਦੇ ਦੁਆਲੇ ਘੁੰਮਿਆ ਅਤੇ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਕੀ ਉਹ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਦੇ ਮੁੰਡੇ ਕੌਣ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਿਆ ਸੀ. ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਭ ਸਕਿਆ ਅਤੇ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕਿਸੇ ਨੇ ਵੀ ਦੁਰਘਟਨਾ ਸਥਾਨ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਛੱਡਿਆ.

ਪੁਲਿਸ ਪਹੁੰਚੀ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਕੀ ਮੈਂ ਕਾਰ ਵਿੱਚ ਇਕੱਲੀ ਸੀ? ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਹੀ ਕਿਹਾ "ਨਹੀਂ" ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ ਸੋਚ ਰਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਕਿਉਂ ਪੁੱਛ ਰਹੇ ਹਨ. ਉਹ ਚਲੇ ਗਏ ਅਤੇ ਵਾਪਸ ਆ ਗਏ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਕੀ ਮੈਂ ਕਾਰ ਵਿੱਚ ਇਕੱਲੀ ਸੀ ਅਤੇ ਦੁਬਾਰਾ ਮੈਂ "ਨਹੀਂ" ਕਿਹਾ. ਉਹ ਤੀਜੀ ਵਾਰ ਵਾਪਸ ਆਏ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਚਿੰਤਾ ਨਾਲ ਪੁੱਛਿਆ "ਕੀ ਕਾਰ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਸੀ?". ਮੈਨੂੰ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਇਆ ਕਿ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਕਿਉਂ ਪੁੱਛ ਰਹੇ ਸਨ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਸਰੀਰ ਦੀ ਭਾਲ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ. ਮੈਂ ਹੈਰਾਨ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਅਤੇ ਹੁਣ ਕਿਹਾ "ਨਹੀਂ, ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਕਾਰ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਸੀ".

ਐਂਬੂਲੈਂਸ ਪਹੁੰਚੀ।

ਐਂਬੂਲੈਂਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕੁਝ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਪੁੱਛੇ. ਫਿਰ ਉਸਨੇ ਨਿਸ਼ਚਤ ਕੀਤਾ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਮੁੱਖ ਹਸਪਤਾਲ ਜਾਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ

ਐਂਬੂਲੈਂਸ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਰੀੜ੍ਹ ਦੀ ਹੱਡੀ 'ਤੇ ਲੇਟਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ. ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਸਿਰਫ 2 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ ਪਿੱਛੇ ਹਟਾਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਮੈਂ ਰੁਕਣ ਲਈ ਚੀਕਿਆ. ਦਰਦ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸਯੋਗ ਸੀ ਅਤੇ ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਮੇਰੇ ਸਰੀਰ ਦੇ ਸਾਰੇ ਤਣਾਅ ਦੇ ਕਾਰਨ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ. ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਫਿਰ ਮੈਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਸਿੱਧੀ ਸਥਿਤੀ 'ਤੇ ਵਾਪਸ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ.

ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਟੁੱਟੀਆਂ ਪੱਸਲੀਆਂ ਨਾਲ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਤੰਗ ਰੱਖਣਾ ਪਿਆ. ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਜੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਘਟਾ ਦਿੱਤਾ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹ ਇਰਾਦਾ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ ਕਿ ਕੁਝ ਭਿਆਨਕ ਵਾਪਰੇਗਾ, ਤਾਂ ਜੇ ਇਸ ਨਾਲ ਮੇਰੀ ਮੌਤ ਵੀ ਹੋ ਸਕੇ.

ਮੇਰੇ ਸਿਰ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਦੂਤਾਂ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ "ਮੈਂ ਕੀ ਕਰਨ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ?"

ਮੇਰੇ ਦੂਤਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਦ੍ਰਿੜ ਰਹਿਣ ਅਤੇ ਸੰਭਾਲਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੱਸੋ ਕਿ ਕੀ ਕਰਨਾ ਹੈ. ਮੇਰੇ ਦੂਤਾਂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ, "ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਓ ਜੇ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਾਂ."

ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਐਂਬੂਲੈਂਸ ਦੇ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਦ੍ਰਿੜਤਾ ਨਾਲ ਦੁਹਰਾਇਆ ਜੋ ਮੇਰੇ ਦੂਤ ਮੈਨੂੰ ਕਹਿ ਰਹੇ ਸਨ ਪਰ ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੱਸ ਰਹੇ ਸਨ ਕਿ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਕਿੱਥੋਂ ਆ ਰਹੇ ਸਨ,

"ਇਹੀ ਉਹ ਹੈ ਜੋ ਅਸੀਂ ਕਰਨ ਜਾ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਕੁਝ ਆਦਮੀ ਰੀੜ੍ਹ ਦੀ ਹੱਡੀ ਨੂੰ ਮੇਰੀ ਪਿੱਠ ਦੇ ਨਾਲ ਖੜ੍ਹੇ ਕਰ ਕੇ ਰੱਖਣਗੇ ਅਤੇ ਹੌਲੀ ਹੌਲੀ ਸਖਤ ਅਤੇ ਸਖਤ ਦਬਾਉਂਦੇ ਰਹਿਣਗੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਮੈਂ ਆਪਣੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਮਾਸਪੇਸ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਆਰਾਮ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦਾ (ਜੋ ਮੇਰੀ ਪਕੜ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਤੰਗ ਸਨ. ਸਰੀਰ ਇਕੱਠੇ) ਅਤੇ ਮੈਂ ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਸਾਰਾ ਭਾਰ ਲੈਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਵਾਂਗਾ. ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਆਰਾਮ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਮੈਂ ਆਪਣੀਆਂ ਮਾਸਪੇਸ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮੈਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੋਰਡ 'ਤੇ ਝੁਕ ਜਾਵਾਂਗਾ. ਫਿਰ ਮੇਰੇ ਸੰਕੇਤ 'ਤੇ ਤੁਸੀਂ ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਹੌਲੀ ਅਤੇ ਸੁਚਾਰੂ lowerੰਗ ਨਾਲ ਘਟਾਉਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਜੋ ਮੈਂ ਆਪਣੀਆਂ ਮਾਸਪੇਸ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਕੱਸ ਨਾ ਸਕਾਂ. ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਹੇਠਾਂ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਬੋਰਡ ਦੇ ਨਾਲ ਜੋੜ ਸਕਦੇ ਹੋ. ਇਸ ਵਿੱਚ ਲਗਭਗ 15 ਮਿੰਟ ਲੱਗਣਗੇ "

ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮਾਨਸਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਕੱਠਾ ਕਰ ਲਿਆ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਸਮੇਂ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਆਦਮੀ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਦੂਤਾਂ 'ਤੇ ਪੂਰਾ ਭਰੋਸਾ ਕਰਨਾ ਪਿਆ. ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ. ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਹ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਮੈਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੈਂ ਅਤੇ ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਾਂ ਪਰ ਇਹ ਨਿਰਵਿਘਨ ਅਤੇ ਹੌਲੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ

ਸੀ! ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਸਮਾਂ ਲੱਗਿਆ. ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਮੈਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਉਤਾਰਿਆ ਗਿਆ ਤਾਂ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਬੋਰਡ ਦੇ ਨਾਲ ਜੋੜੋ.

ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅਜਿਹਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਫਿਰ ਮੈਨੂੰ ਟਰਾਲੀ 'ਤੇ ਚੜ੍ਹਾਇਆ.
ਮਰਦ ਪੈਰਾ ਮੈਡੀਕਲ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਪਿਛਲੇ ਪਾਸੇ ਆਇਆ.

ਇੱਕ ਵਾਰ ਐਂਬੂਲੈਂਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਮੌਰਫਿਨ ਦੇਣ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਂ ਕਿਹਾ "ਨਹੀਂ".
ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ "ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦਰਦ ਨਹੀਂ ਹੈ?" ਮੈਂ ਕਿਹਾ, "ਤੁਹਾਡੇ ਵਰਗੇ ਦਰਦ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ, ਅਵਿਸ਼ਵਾਸਯੋਗ ਦਰਦ".

"ਤਾਂ ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਕੋਈ ਮੌਰਫਿਨ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ?" ਉਸਨੇ ਪੁੱਛਿਆ.

ਮੈਂ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਦਰਦ ਹੀ ਮੈਨੂੰ ਗ੍ਰਹਿ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ. ਮੈਨੂੰ kn ਹੋ ਮੇਰੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ w ਦਾ, ਜੇ ਮੈਨੂੰ ਮੌਰਫਿਨ ਸੀ, ਜੇ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਬਸ ਮੌਤ ਨੂੰ ਬੰਦ ਵਹਿ ਜਾਵੇਗਾ, ਜੇ ਕਿ. ਮੈਨੂੰ kn ਹੋ ਦਰਦ ਨੂੰ w i ਮੇਰੇ ਰੱਖਣ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਜ਼ਮੀਨ, ਮੈਨੂੰ, ਜੇ ਕਿ ਅਸਲ ਮੈਨੂੰ ਅਜੇ ਵੀ ਹੈਕਟੇਅਰ ਕਰਨ ਲਈ ਮੌਜੂਦ ਰੱਖਣ ve ਇੱਕ ਭੌਤਿਕ ਸਰੀਰ ਨੂੰ".

"ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਹਸਪਤਾਲ ਪਹੁੰਚਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਇਹ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਕੀ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮੈਂ ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਜੋ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੱਸ ਸਕਾਂ ਕਿ ਕੀ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ". ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵੀ ਦੱਸ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਹਸਪਤਾਲ ਵਿੱਚ ਜਿੰਦਾ ਪਹੁੰਚਾਂਗਾ ਅਤੇ ਸਟਾਫ ਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹਾਂ. ਮੈਂ ਕਦੇ ਮਰਨ ਬਾਰੇ ਨਹੀਂ ਸੋਚਿਆ. ਇਸ ਲਈ ਅਗਲੇ ਕੁਝ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਲਗਾਤਾਰ ਆਪਣੇ ਭਵਿੱਖ ਅਤੇ ਕੀ ਹੋਣ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕੀਤੀ. ਇਹ ਕੋਈ ਸੁਚੇਤ ਚੋਣ ਨਹੀਂ ਸੀ ਬਲਕਿ ਮੇਰੇ ਅਟੁੱਟ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਜੀਵਾਂਗਾ.

{ ਬਚਪਨ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਅਕਸਰ ਆਪਣੇ ਪੈਰਾਂ ਦੀਆਂ ਉਂਗਲੀਆਂ ਨੂੰ ਚੁੱਭਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਤੀਬਰ ਕਿਸਮ ਦੇ ਦਰਦ ਨਾਲ ਦੁਖੀ ਹੁੰਦਾ ਸੀ. ਇੱਕ ਦਿਨ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਦੂਤ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਰਦ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਖਤਮ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਮੇਰੇ ਦੂਤ ਨੇ ਕਿਹਾ "ਤੁਸੀਂ ਦਰਦ ਨੂੰ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਇਸਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਹੋਵੋ, ਸਮਝੋ ਕਿ ਇਸਦਾ ਇੱਕ ਕਾਰਜ ਹੈ." ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੋਚਿਆ, ਦਰਦ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਕੀ ਹੈ? ਮੈਨੂੰ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਇਆ ਕਿ ਦਰਦ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸਣ ਲਈ ਸੀ ਕਿ ਕੁਝ ਗਲਤ ਸੀ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਸਰੀਰ ਦੇ ਉਸ ਖੇਤਰ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ. ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਦੁਬਾਰਾ ਆਪਣੇ ਦੂਤ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ "ਕੀ ਦਰਦ ਮੇਰੇ ਸਰੀਰ ਦੇ ਉਸ ਖੇਤਰ ਦਾ ਸੂਚਕ ਹੈ ਜਿਸ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ?" ਜਵਾਬ ਸੀ "ਹਾਂ".

ਮੈਂ ਫਿਰ ਪੁੱਛਿਆ, "ਇਸ ਲਈ ਜੇ ਮੈਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਦਰਦ ਨੇ ਆਪਣਾ ਕੰਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਂ ਹੁਣ ਉਸ ਖੇਤਰ ਪ੍ਰਤੀ ਲੋੜੀਂਦੇ ਧਿਆਨ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣੂ ਹਾਂ ਅਤੇ ਮੈਂ ਲੋੜੀਂਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਕੀ ਹੁਣ ਦਰਦ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਰਹੇਗੀ?" ਵਾਪਸ ਜਵਾਬ "ਹਾਂ" ਸੀ.

ਮੈਂ ਇੱਕ ਬਚਪਨ ਵਿੱਚ ਇਸਦਾ ਅਭਿਆਸ ਕਰਨਾ ਅਰੰਭ ਕੀਤਾ, ਮੇਰਾ ਅਨੁਮਾਨ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ (ਦੂਤਾਂ) ਨਾਲ ਇਹ ਗੱਲਬਾਤ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਮੇਰੀ ਉਮਰ 10 ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਜੋ ਮੈਂ ਦਰਦ ਬਾਰੇ ਸਿੱਖਿਆ ਸੀ ਉਸਨੇ ਕੰਮ ਕੀਤਾ. ਮੈਂ ਉਸ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ energy ਰਜਾ ਨੂੰ ਚੈਨਲ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਸਮਝ ਗਿਆ ਜਿਸਨੂੰ ਇਲਾਜ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਹੱਥ ਰੱਖਣ ਬਾਰੇ ਸਮਝਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਇਲਾਜ ਲਈ ਕਿੰਨਾ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਸੀ. ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਪੈਰ ਦੇ ਅੰਗੂਠੇ ਨੂੰ ਦਬਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਤੁਰੰਤ ਦਰਦ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤੀਬੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ

- 1) ਦਰਦ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰੋ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਧੰਨਵਾਦ,
- 2) ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਚੈਨਲ energy ਰਜਾ
- 3) ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਰਾਮ ਕਰੋ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਦੂਰ ਰੱਖੋ ਕਿ ਦਰਦ "ਦੁਖੀ" ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਸਿਰਫ ਇਹ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਸੰਦੇਸ਼ ਭੇਜ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਹੁਣ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ.
- 4) ਦਰਦ ਤੁਰੰਤ ਘੱਟ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਕਸਰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੂਰ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ. }

ਐਂਬੂਲੈਂਸ ਦੇ ਆਦਮੀ ਜੋ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਸੀ, ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਸਵਾਰੀ ਅਗਲੇ ਛੋਟੇ ਕਸਬੇ ਤੱਕ ਸੀ ਅਤੇ ਮੈਂ ਠੀਕ ਕਿਹਾ।
ਅਸੀਂ ਹੌਲੀ ਹੌਲੀ ਅਤੇ ਸਾਇਰਨ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਯਾਤਰਾ ਕੀਤੀ (ਲਾਈਟਾਂ ਬਾਰੇ ਯਕੀਨ ਨਹੀਂ)
ਸਵਾਰੀ ਹੌਲੀ ਅਤੇ ਦੁਖਦਾਈ ਸੀ।

ਮੈਂ ਹਰ ਟੱਕਰ ਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਹਰ ਗਤੀਵਿਧੀ ਬਹੁਤ ਦੁਖਦਾਈ ਸੀ। ਮੈਂ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਧਿਆਨ ਕੇਂਦਰਤ ਕਰਦਾ
ਰਿਹਾ ਕਿ ਮੈਂ ਕਿਵੇਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੇਰਾ ਸਰੀਰ ਤੰਦਰੁਸਤ, ਸਿਹਤਮੰਦ, ਮਜ਼ਬੂਤ ਅਤੇ ਤੰਦਰੁਸਤ ਹੋਵੇ। ਮੈਂ ਆਪਣੇ
ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਚੰਗਾ ਅਤੇ ਸੰਪੂਰਨ ਸਮਝ ਰਿਹਾ ਸੀ।

ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਹਸਪਤਾਲ ਲਈ ਅਰੰਭ ਹੋਏ ਥੋੜ੍ਹੀ ਦੇਰ ਬਾਅਦ ਮੇਰੇ ਮੋਬਾਈਲ ਫ਼ੋਨ ਦੀ ਘੰਟੀ ਵੱਜੀ ਅਤੇ ਮੈਂ ਵੇਖਿਆ ਕਿ
ਇਹ ਮੇਰੀ ਮੁਲਾਕਾਤ ਸੀ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਹਾਦਸੇ ਦੇ ਸਮੇਂ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਫ਼ੋਨ ਲੈਣਾ ਪਏਗਾ। ਮੈਨੂੰ ਉਸਨੂੰ
ਦੱਸਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਆ ਰਿਹਾ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਪਰਿਵਾਰ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਰਾਤ ਦੇ ਖਾਣੇ ਦੀ ਉਮੀਦ
ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਗਰਦਨ ਦੇ ਬਰੇਸ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਲਵੇਗਾ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਫ਼ੋਨ ਦੀ ਘੰਟੀ ਵੱਜ ਰਹੀ
ਸੀ ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਇਸਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਸਿਰਫ ਤਾਂ ਹੀ ਕਿਹਾ ਜੇ ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਸਿਰ
ਨਾ ਹਿਲਾਉਣ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਮੈਂ ਕਾਲ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਮੈਂ ਕਿਹਾ
ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਮੁਲਾਕਾਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਾਂਗਾ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਦੋ ਹਫ਼ਤਿਆਂ ਦੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਮੁੜ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨਾ ਪਏਗਾ
ਅਤੇ ਉਹ ਠੀਕ ਹੈ। ਮੈਂ ਮੁਆਫੀ ਮੰਗੀ ਅਤੇ ਅਲਵਿਦਾ ਕਿਹਾ। ਮੈਂ ਅਵਚੇਤਨ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਸਥਾਪਤ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ
ਕਿ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਜਾਣ ਲਈ ਕੁਝ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ **ਬਿਲਕੁਲ** ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਠੀਕ ਹੋ ਜਾਵਾਂਗਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹਫ਼ਤੇ ਵਿੱਚ
ਉਸ ਨਿਯੁਕਤੀ 'ਤੇ ਆ ਜਾਵਾਂਗਾ।

ਮੈਂ ਮਾਈਕਲ ਨਾਲ ਮੋਬਾਈਲ ਫ਼ੋਨ 'ਤੇ ਵੀ ਗੱਲ ਕੀਤੀ।

ਮੈਂ ਉਸੇ ਸਮੇਂ ਹਸਪਤਾਲ ਅਤੇ ਲਾਇਨੇਟ ਅਤੇ ਐਂਬਰ ਦੇ ਨਾਲ ਪਹੁੰਚਿਆ। ਅਤੇ ਮਾਈਕਲ ਵੀ ਆਪਣੀ ਕਾਰ ਵਿੱਚ
ਪਹੁੰਚੇ।

ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਮੈਂ ਘੁੰਮ ਰਿਹਾ ਸੀ ਮੈਂ ਪੁਰਸ਼ ਐਂਬੂਲੈਂਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਨਰਸਾਂ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਬਾਰੇ ਦੱਸਦੇ ਸੁਣਿਆ, ਪਰ ਉਸ ਨੇ ਜੋ
ਕਿਹਾ ਉਹ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਦੱਸ ਸਕਿਆ।
ਅਸੀਂ ਐਮਰਜੈਂਸੀ ਸੈਕਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸੀ।

ਉਹ ਮੇਰੇ ਕੱਪੜੇ ਕੱਟਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੇਰੀ ਪੋਲੋ ਕਮੀਜ਼ ਨਹੀਂ ਕੱਟਣ ਦੇਵਾਂਗਾ
ਕਿਉਂਕਿ ਜਿਹੜੀ ਕਮੀਜ਼ ਮੈਂ ਪਹਿਨੀ ਸੀ ਉਹ ਮੇਰੇ ਲਈ ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਕਮੀਜ਼ ਸੀ ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਸ ਨੂੰ ਪਹਿਨਣਾ
ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਕਿ ਇਸਨੂੰ ਉਤਾਰਨਾ ਕਿੰਨਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਮੈਂ ਕਿਹਾ ਠੀਕ ਹੈ ਫਿਰ ਸ਼ੁਰੂ
ਕਰੀਏ।

ਇਸ ਨੂੰ ਉਤਾਰਨਾ ਬਹੁਤ ਦੁਖਦਾਈ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਬਾਹਾਂ ਚੁੱਕਣੀਆਂ ਪਈਆਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਘੁੰਮਾਉਣਾ
ਪਿਆ।

ਮੇਰੀਆਂ ਪਸਲੀਆਂ ਟੁੱਟੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਸਟਰਨਮ ਟੁੱਟ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਅਜੇ ਵੀ ਦਰਦ ਦੀ ਕੋਈ ਦਵਾਈ ਨਹੀਂ
ਸੀ।

ਐਂਬਰ ਅਤੇ ਲਿਨੇਟ ਅੰਦਰ ਆਏ ਅਤੇ ਐਂਬਰ ਨੇ ਮੇਰਾ ਹੱਥ ਚੁੱਕਿਆ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ "ਡੈਡੀ ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਠੀਕ ਹੋ
ਜਾਵੋਗੇ?"

ਇਸ ਮੌਕੇ ਤੇ ਹਰ ਕੋਈ ਰੁਕ ਗਿਆ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਜਵਾਬ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰਦਿਆਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਚੁੱਪ ਸੀ।

ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਸਿਰ ਮੋੜਿਆ ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸਦੀ ਅੱਖ ਵਿੱਚ ਵੇਖਿਆ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਨਰਸਾਂ ਅਤੇ ਡਾਕਟਰਾਂ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦਿਆਂ ਕਿਹਾ "ਕੀ ਇਹ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਇਧਰ ਉਧਰ ਭੱਜਦੇ ਹੋਏ ਵੇਖ ਰਹੇ ਹਨ?" "ਹਾਂ" ਅੰਬਰ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ।

“ਉਹ ਸਾਰੇ ਇਧਰ -ਉਧਰ ਭੱਜ ਰਹੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਸਮੇਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਅਹਿਸਾਸ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਕਿ ਮੈਂ ਠੀਕ ਹੋਣ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ!”

ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਐਮਰਜੈਂਸੀ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਪਿੰਨ ਡਰਾਪ ਸੁਣ ਸਕਦੇ ਹੋ. ਸ਼ਾਇਦ ਕੋਈ ਵੀ 15 ਸਕਿੰਟਾਂ ਲਈ ਨਾ ਹਿਲਿਆ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕੁਝ ਕਿਹਾ.

ਅੰਬਰ ਮੁਸਕਰਾਇਆ ਅਤੇ ਆਰਾਮ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਹੱਥ ਫੜਦੇ ਰਹੇ.

ਮੈਂ ਸੁਚੇਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਬੋਲਣ ਦੀ **ਕੋਸ਼ਿਸ਼** ਨਹੀਂ **ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ** ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਬਾਰੇ ਬੋਲਣ ਵਰਗੀਆਂ ਤਕਨੀਕਾਂ ਦਾ ਉਪਯੋਗ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਪਰ ਇਹ ਉਹੀ ਹੋਇਆ, ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਹੋਈਆਂ ਬਹੁਤੀਆਂ ਗੱਲਬਾਤਾਂ ਅਤੇ ਵਿਚਾਰ ਮੇਰੇ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਕੁਝ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਸਨ. ਮੈਨੂੰ ਕੁਝ ਸਾਲਾਂ ਬਾਅਦ ਇਸਦਾ ਅਹਿਸਾਸ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ, ਕਿ ਇਹ ਉਹ ਹੈ ਜੋ ਮੈਂ ਕੀਤਾ ਸੀ.

ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਅੰਦਰਲੇ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਬਾਰੇ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਬੋਲਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਸਾਰਾ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਾਇਆ.

ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਕਾਰਾਤਮਕਤਾ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਜਾਗਰੂਕਤਾ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਨਹੀਂ ਹੋਣ ਦਿੱਤਾ. ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਦੇ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਸੀ "ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਹੈ". ਮੈਂ ਆਤਮਾ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਸਮਰਥਨ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤੀ. ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਨਜ਼ਰ ਨਾਲ ਤਿੱਖਾ ਅਤੇ ਸਪਸ਼ਟ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ. ਡਰ ਦੀ ਪੂਰੀ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰੀ ਸੀ. ਮੈਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ ਕਿ ਸਭ ਕੁਝ ਠੀਕ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ.

ਮੈਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਜੋ ਕੀਤਾ ਉਹ ਹਰ ਕਿਸੇ ਲਈ ਸੰਭਵ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਰੱਬ, ਯਿਸੂ, ਬੁੱਧ, ਮੁਹੰਮਦ, ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੇ ਹੋ ਜਾਂ ਜੋ ਕਦੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਤੇ ਵੀ ਨਹੀਂ. ਇਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੇ ਰੱਬ ਜਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧ ਦੀ ਡੂੰਘਾਈ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਜੋ ਵੀ ਸੋਚਦੇ ਹੋ ਉਸਨੂੰ ਸੰਭਵ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ.

ਇਹ ਤਦ ਹੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਮਜ਼ੋਰ ਹੋਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ਰਤ ਪਿਆਰ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਹੋਵੇ. ਇਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਲੈਂਦਾ ਹੈ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਹਿੰਮਤ.

ਇਸ ਨੂੰ ਸਾਰੇ ਵਿਰੋਧਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ.

{ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਵਿਰੋਧ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਮੈਂ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਸ ਵਸਤੂ 'ਤੇ ਧਿਆਨ ਕੇਂਦਰਤ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਜਿਸਦਾ ਮੈਂ ਵਿਰੋਧ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ.

ਜੇ ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ ਉਹ ਕਿਸੇ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਆਕਰਸ਼ਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਇਸ ਦਾ ਕਾਰਨ ਕੀ ਹੈ. ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ. ਇਸ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਜਿਸਦਾ ਮੈਂ ਵਿਰੋਧ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਉਹ ਬੁਨਿਆਦ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੈ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਦੇ ਸਿਖਰ 'ਤੇ ਆਪਣਾ ਭਵਿੱਖ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ. ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਣ ਦਿੰਦਾ ਤਾਂ ਮੇਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਇੱਕ ਹੋਲਡਿੰਗ ਪੈਟਰਨ ਵਿੱਚ ਚਲੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਮੈਂ ਵਿਰੋਧ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਉਹ ਅੱਗੇ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ.

ਅਵਚੇਤਨ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੈਂ ਉਸ ਅਨੁਭਵ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਤ ਕਰਨਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਵਿੱਚ ਵਧਣ ਵਿੱਚ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰੇਗਾ ਜਿਸਦੀ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਸਮੇਂ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੋਏਗੀ, ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਭਵਿੱਖ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿਸ ਲਈ ਤੁਸੀਂ ਇੱਥੇ ਅਤੇ ਹੁਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਹੋ.

ਅਸੀਂ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੇ ਕਿਸੇ ਸਥਾਨ ਤੇ ਕਿੰਨੀ ਵਾਰ ਪਹੁੰਚਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਾਂ "ਉਹ ਅਨੁਭਵ ਜੋ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਅਤੀਤ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਸੀ ਨੇ ਮੇਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੇ ਇਸ ਅਗਲੇ ਸਾਹਸ ਲਈ ਤਿਆਰ ਰਹਿਣ ਵਿੱਚ ਸਹਾਇਤਾ ਕੀਤੀ ਹੈ". ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤਜਰਬਿਆਂ ਨੂੰ ਅਪਣਾ ਲੈਂਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਮੇਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਆਕਰਸ਼ਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਮੈਂ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਸੁਤੰਤਰਤਾ ਅਤੇ ਅਸਾਨੀ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵਧ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਸਹੀ ਸਮੇਂ ਤੇ ਸਹੀ ਜਗ੍ਹਾ ਤੇ ਆ ਰਿਹਾ ਹਾਂ.

ਕਈ ਵਾਰ ਅਸੀਂ ਇਸ ਕਾਰਨ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਦੂਸਰੇ ਸਾਨੂੰ ਕੁਝ ਕਰਨ ਲਈ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕਾਰਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਲਾਭ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਸਾਨੂੰ. ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਵੇਖਦਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਬੇਸ਼ਕ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਖਾਸ ਤਜਰਬਾ ਹੋਣ ਦਾ ਮੇਰਾ ਕਾਰਨ ਮਿਲੇਗਾ, ਫਿਰ ਮੈਂ ਅਨੁਭਵ ਨੂੰ ਅਪਣਾ ਲੈਂਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ.

ਕਈ ਵਾਰ ਮੈਂ ਵਿਰੋਧ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਵੱਡੇ ਮਕਸਦ ਬਾਰੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹਾਂ ਅਤੇ ਇਹ ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚ ਧੱਕੇ ਜਾਣ ਵਰਗਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਵੇਖ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੀ ਹੈ.

ਇਸ ਬਾਰੇ ਸੋਚੋ ... ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਕਿ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੀ ਹੈ ਤਾਂ ਮੈਂ ਹੌਲੀ ਹੌਲੀ ਅੱਗੇ ਵਧਣਾ ਚਾਹਾਂਗਾ ਪਰ ਜੇ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੀ ਹੈ ਅਤੇ ਹਨੇਰਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮੈਂ ਵਧੇਰੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵਧ ਸਕਾਂਗਾ.

ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਤਜਰਬੇ 'ਤੇ ਗੌਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਂਗ ਨਾਲ ਸੰਭਾਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਤੋਂ ਪੁੱਛਦਾ ਹਾਂ "ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਪਲ ਲਈ ਕਿਸ ਨੇ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ?" ਫਿਰ ਮੈਨੂੰ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਮਿਲੇਗੀ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਸਮਝਣ, ਵੇਖਣ, ਜਾਣਨ ਅਤੇ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰੇਗੀ ਕਿ ਇਸ ਪਿਛਲੇ ਤਜਰਬੇ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਉਸ ਅਨੁਭਵ ਲਈ ਕਿਵੇਂ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਤੇ ਮੈਂ ਹੁਣ ਵਿਚਾਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ.

ਮੈਂ ਇਸ ਸਮਗਰੀ ਨੂੰ ਕਈ ਦਹਾਕਿਆਂ ਤੋਂ ਸਿਖਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਜੀਉਣ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ.}

ਮੈਂ ਉਥੇ ਐਂਬਰਸ ਦਾ ਹੱਥ ਫੜਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਲਿਨੇਟ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਦਿਆਂ ਥੋੜ੍ਹੀ ਦੇਰ ਲਈ ਉੱਥੇ ਪਿਆ ਰਿਹਾ.

ਇੱਕ ਬਿੰਦੂ ਤੇ ਮੈਨੂੰ ਐਮਰਜੈਂਸੀ ਰੂਮ ਦੇ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਪਹੀਆ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਦੋ ਨਰਸਾਂ ਮੇਰੇ ਉੱਤੇ ਟਰਾਲੀ ਦੇ ਦੋਵੇਂ ਪਾਸੇ ਖੜ੍ਹੀਆਂ ਸਨ. ਉਹ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਗਰਭਵਤੀ ਹੋਣ ਵਿੱਚ ਮੁਸ਼ਕਲ ਆ ਰਹੀ ਸੀ. ਮੈਂ ਸੁਣ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿਹਾ "ਮੈਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੀ ਮਦਦ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ!" ਉਹ ਦੋਵੇਂ ਬਹੁਤ ਹੈਰਾਨ ਨਜ਼ਰ ਆਏ! ਮੈਂ ਸਮਝਾਇਆ ਕਿ ਮੈਂ ਹੈਰਾਨੀਜਨਕ ਸਿਹਤ ਉਤਪਾਦਾਂ ਅਤੇ ਮਹਾਨ ਨਿੱਜੀ ਦੇਖਭਾਲ ਉਤਪਾਦਾਂ ਨੂੰ ਵੰਡਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਉਸਦੀ ਮਦਦ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ. ਮੈਂ ਸਮਝਾਇਆ ਕਿ ਇਹ ਉਹ ਉਤਪਾਦ ਹਨ ਜੋ ਇਸ ਵੇਲੇ ਮੇਰੇ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਖੁਆ ਰਹੇ ਹਨ ਤਾਂ ਜੋ ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਸਹਾਇਤਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕੇ ਅਤੇ ਇਹ ਸਧਾਰਨ ਉਤਪਾਦ ਨਹੀਂ ਸਨ. ਮੈਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਅਤੇ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਪਾ ਸਟਾਪ ਨੂੰ ਦੇਜ਼ਿਹਰ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਦੀ ਮਹੱਤਤਾ ਬਾਰੇ ਸਮਝਾਇਆ. ਮੈਨੂੰ ਸਮਝਾਇਆ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਨਿੱਜੀ ਦੇਖਭਾਲ ਉਤਪਾਦ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਵਿੱਚ ਸੰਭਾਵੀ ਹਾਨੀਕਾਰਕ ਸਮੱਗਰੀ ਹੈ. ਮੈਂ ਇਹ ਵੀ ਸਮਝਾਇਆ ਕਿ ਸਾਡੇ ਭੋਜਨ ਵਿੱਚ ਪੋਸ਼ਣ ਦਾ ਉਹੀ ਪੱਧਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਸੀ.

ਮੈਂ ਸਮਝਾਇਆ ਕਿ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਜੋੜੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਉਤਪਾਦਾਂ ਨੂੰ ਅਰੰਭ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਫਲਤਾਪੂਰਵਕ ਗਰਭਵਤੀ ਹੋ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਜੋੜਿਆਂ ਨੇ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਸ਼ਾਇਦ ਇਹ ਉਹ ਉਤਪਾਦ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਫਰਕ ਪਾਇਆ. ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣਾ ਫੋਨ ਨੰਬਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਕੁਝ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਕਾਲ ਕਰੇ ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਲਈ ਉਤਪਾਦ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਾਂਗਾ. ਮੈਂ ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੀਤਾ ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਘਰ ਜਾਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਟਰਾਲੀ 'ਤੇ ਲੈਣ ਰਿਹਾ ਸੀ. ਉਸਨੇ ਮੇਰਾ ਨੰਬਰ ਲਿਆ ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਕਦੇ ਫੋਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ

ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਬਿੱਲੀ ਸਕੈਨ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਐਕਸਰੇ ਕੀਤੇ. ਮੈਂ ਅਜੇ ਵੀ ਐਕਸ-ਰੇਸ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੱਕ ਮੋਰਫਿਨ ਨਾ ਲੈਣ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ.

ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਫਿਰ ਸਾਰੇ ਐਕਸ-ਰੇ ਅਤੇ ਬਿੱਲੀ ਦਾ ਸਕੈਨ ਕੀਤਾ, ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਕਿਉਂ.

ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਹੈ ਕਿ ਐਕਸ-ਰੇ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਭਾਗ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਦਰਦ ਬਾਰੇ ਸੋਚਣਾ ਅਤੇ ਚੇਤਨ ਰਹਿਣ ਲਈ ਸੰਘਰਸ਼ ਕਰਨਾ। ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਕਰਨਾ ਪਏਗਾ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਹੈ ਕਿ ਆਰਾਮ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜ਼ੈਨ ਸਥਾਨ ਤੇ ਜਾਣਾ। ਮੈਨੂੰ ਐਕਸ-ਰੇ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਭਾਗ ਬਾਰੇ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਪਰ ਦੂਜੀ ਬਿੱਲੀ ਸਕੈਨ ਅਤੇ ਐਕਸ-ਰੇ ਨੂੰ ਬਿਲਕੁਲ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ ਤੇ ਯਾਦ ਰੱਖੋ।

ਮੇਰੀ ਭੈਣ ਹੈਲਨ ਨੇ ਅੰਦਰ ਆ ਕੇ ਗੱਲ ਕੀਤੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਾਈਕਲ ਨੇ ਕੀਤਾ ਸੀ ਪਰ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਐਮਰਜੈਂਸੀ ਕਮਰਾ ਸੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅੰਬਰ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਸਮੇਂ ਅੰਦਰ ਆਉਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਲਿਨੇਟ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਅੰਦਰ ਆਉਣ ਦਿੱਤਾ।

ਮੈਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਬਾਰੇ ਗੱਲਬਾਤ ਕੀਤੀ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਕੁਝ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕਿ ਮੈਂ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਇਆ ਕਿ ਗੱਲਬਾਤ ਆਮ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਦੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਬਾਰੇ ਸੀ, ਦੁਰਘਟਨਾ ਜਾਂ ਮੇਰੀ ਸਥਿਤੀ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ।

ਮੈਂ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਸਪਸ਼ਟ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤੀਬੱਧ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਖੇਡਣ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ।

ਬਹੁਤ ਦੇਰ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਸੀ, ਮੈਨੂੰ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਦੇ ਕਰੀਬ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਮੈਨੂੰ ਇੰਟੈਂਸਿਵ ਕੇਅਰ ਯੂਨਿਟ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਪੜਾਅ ਦੁਆਰਾ ਮੈਨੂੰ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਮੋਰਫਿਨ ਮਿਲ ਰਹੀ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਦਰਦ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਮੇਰੀ ਇੱਕ ਭੈਣ ਦੇਸਤ ਇਸ ਹਸਪਤਾਲ ਵਿੱਚ ਇੰਟੈਂਸਿਵ ਕੇਅਰ ਯੂਨਿਟ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਰਸ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਹਫਤੇ ਬਾਅਦ ਮੇਰੀ ਭੈਣ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਸਰਜਨ ਨੇ ਮੇਰੀ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਨਰਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਅਰਾਮਦਾਇਕ ਬਣਾ ਦੇਵੇ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਰਾਤ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਸਮੇਂ ਮਰਨ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ...

ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਨਰਸ ਹਵਾ ਦੇ ਬਿਸਤਰੇ 'ਤੇ ਉਠਾਇਆ ਅਤੇ ਡਾਕਟਰ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਸਿੱਧਾ ਸਟੋਰਨਮ ਦੇ ਉੱਪਰ ਮਾਰਫਿਨ ਦਾ ਟੀਕਾ ਲਗਾਇਆ। ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ "ਇਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੌਣ ਵਿੱਚ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰੇਗਾ"।

ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ, "ਮੈਨੂੰ ਨੀਂਦ ਨਹੀਂ ਆਵੇਗੀ, ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਕੰਮ ਹੈ"। ਉਸਨੇ ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਅਜੀਬ ਨਜ਼ਰ ਨਾਲ ਵੇਖਿਆ, ਅਤੇ ਪੁੱਛਿਆ "ਤੁਹਾਡਾ ਕੀ ਮਤਲਬ ਹੈ?" ਮੈਂ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ "ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਦੁਬਾਰਾ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਇੱਕ ਸਰੀਰ ਹੈ !!!"

ਮੈਂ ਨਿਰੰਤਰ ਆਪਣੇ ਸਰੀਰ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚ energy ਰਜਾ ਭੇਜ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਲਾਜ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਸੀ। ਮੈਂ ਅੰਦਰੂਨੀ ਅੰਗਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਬਣਾਉਣ ਅਤੇ "ਆਮ ਹੋਣ" ਤੇ ਧਿਆਨ ਕੇਂਦਰਤ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ। ਮੈਂ ਇਹ ਲਗਾਤਾਰ, ਸਾਰੀ ਰਾਤ ਕੀਤਾ। ਮੈਂ ਕਦੇ ਵੀ ਅੱਖਾਂ ਮੀਟ ਕੇ ਨਹੀਂ ਸੁੱਤਾ ... ਬਹੁਤ ਵਿਅਸਤ।

ਲਾਇਨੇਟ, ਅੰਬਰ, ਅਪ੍ਰੈਲ, ਹੈਲਨ ਅਤੇ ਮਾਈਕਲ ਸਾਰੇ ਅਲੱਗ ਅਲੱਗ ਅਲੱਗ ਆ ਗਏ ਸਨ ਤਾਂ ਕਿ ਉਹ ਸੂਭ ਰਾਤ ਕਹਿ ਸਕਣ। ਮੈਂ ਇਹ ਕਹਿਣ ਦੀ ਇੱਕ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਕਿ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਵੇਰੇ ਵੇਖਾਂਗਾ, ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਬਾਰੇ ਅਤੇ ਉਹ ਕਿੱਥੇ ਰਹਿ ਰਹੇ ਸਨ ਬਾਰੇ ਗੱਲਬਾਤ ਰੱਖੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਮੋਟਲ ਵਿੱਚ ਬੁੱਕ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਰਾਤ ਦਾ ਖਾਣਾ ਖਾ ਲਿਆ ਸੀ। ਮੈਂ ਗੁੱਡ ਨਾਈਟ ਕਿਹਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿਣ ਦੀ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਕਿ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਮੈਂ ਠੀਕ ਹੋ ਜਾਵਾਂਗਾ। ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਭਰੋਸਾ ਦਿਵਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਚਿੰਤਾ ਨਾ ਕਰਨ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਠੀਕ ਹੋ ਜਾਵਾਂਗਾ।

ਮੈਂ ਮੰਜੇ ਦੇ ਅੰਤ ਤੇ ਨਰਸ ਨਾਲ ਗੱਲਬਾਤ ਕੀਤੀ, ਗੱਲਬਾਤ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ। (ਉਹ ਯਾਦ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ)। ਇੱਕ ਸਮੇਂ ਮੈਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਪਿਸ਼ਾਬ ਕਰਨ ਦੀ ਸਚਮੁੱਚ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਬੇਤਲ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਮੈਂ ਜਿੰਨੀ ਮਰਜ਼ੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਮੈਂ ਲੇਟਣ ਵੇਲੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਪਿਸ਼ਾਬ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਿਆ। ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜੇ ਮੈਂ ਇਸਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਨਾ ਕਰ ਸਕਿਆ ਤਾਂ ਉਹ ਇੱਕ ਕੈਥੀਟਰ ਪਾਉਣਗੇ। ਮੈਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕੋਈ ਤਰੀਕਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜੇ ਹੋਣ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ!

ਮੈਂ ਇੱਕ ਘੰਟਾ ਬੋਤਲ ਵਿੱਚ ਪਿਸ਼ਾਬ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਪਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਿਆ. ਮੈਂ ਐਤਵਾਰ ਨੂੰ ਦੁਪਹਿਰ ਦੇ ਖਾਣੇ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਿਸ਼ਾਬ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ, 15 ਘੰਟੇ ਤੋਂ ਵੀ ਪਹਿਲਾਂ.

ਫਿਰ ਮੈਨੂੰ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋ ਕੇ ਝੁਕਣ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਆਇਆ. ਮੈਂ ਨਰਸ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ "ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਮੰਜੇ ਤੋਂ ਉਤਰ ਕੇ ਮੇਰੀ ਮਦਦ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ?" ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਪੁੱਛਿਆ "ਕਿਸ ਲਈ?" ਮੈਂ ਕਿਹਾ "ਮੈਂ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋ ਕੇ ਪੇਸ਼ਾਬ ਕਰਨ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ" ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ "ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦੇ ਰਹੀ!"

ਮੈਂ ਕਿਹਾ "ਮੈਂ ਖੜ੍ਹਾ ਹਾਂ, ਜਾਂ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੀ ਮਦਦ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ ਮੰਜੇ ਤੋਂ ਉੱਠਣ ਲਈ ਜਾਂ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਕਰਾਂਗਾ!"

ਫਿਰ ਉਸਨੇ ਮੇਰੀ ਸਹਾਇਤਾ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋਣ ਵਿੱਚ ਲਗਭਗ 5 ਮਿੰਟ ਲੱਗ ਗਏ.

ਉੱਥੇ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਖੱਬੀ ਬਾਂਹ ਨਾਲ ਡਰਿਪ ਸਟੈਂਡ ਤੇ ਅਰਧ ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਬੋਤਲ ਵਿੱਚ ਪਿਸ਼ਾਬ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜੋ ਨਰਸ ਨੇ ਮੇਰੇ ਲਈ ਫੜੀ ਹੋਈ ਸੀ.

ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਭਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਇਹ ਫਰਸ਼ ਤੇ ਵਹਿਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਗਿਆ. ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ "ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕਰੋ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬੋਤਲ ਮਿਲੇਗੀ" ਮੈਂ ਕਿਹਾ "ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਰੋਕ ਰਿਹਾ, ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਕਦੋਂ ਕਰ ਸਕਾਂਗਾ"। ਮੈਂ ਪ੍ਰਵਾਹ ਨੂੰ ਰੋਕਣਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ. ਬੋਤਲ ਸਾਰੀ ਮੰਜ਼ਲ ਉੱਤੇ ਓਵਰਫਲੋ ਹੁੰਦੀ ਰਹੀ.

ਨਰਸ ਨੇ ਹੱਸਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਕਦੇ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੂੰ ਭਰਦਿਆਂ ਨਹੀਂ ਵੇਖਿਆ! ਮੈਨੂੰ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨਾ ਪਏਗਾ!"

ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨਾਲ ਹੱਸ ਪਿਆ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਹੱਸਣਾ ਕੋਈ ਵਿਕਲਪ ਨਹੀਂ ਸੀ. ਮੇਰੇ ਅੰਦਰ ਜੇ ਹਾਸਾ ਸੀ ਉਹ ਮੇਰੇ ਲਈ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਸੀ.

ਮੈਨੂੰ ਵਾਪਸ ਮੰਜੇ ਤੇ ਲਿਆਉਣ ਵਿੱਚ 5 ਮਿੰਟ ਲੱਗ ਗਏ. ਨਰਸ ਅਤੇ ਮੈਂ ਵਧੇਰੇ ਗੱਲਬਾਤ ਕਰਨੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਮੈਂ ਕੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਿਸਦੇ ਲਈ ਮੈਨੂੰ ਜਾਗਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਸੀ. ਮੈਂ ਸਮਝਾਇਆ ਕਿ ਮੈਂ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਸੌ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਕੰਮ ਜੋ ਮੈਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ.

ਮੈਂ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਸਰੀਰ ਦੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ energy ਰਜਾ ਦਾ ਸੰਚਾਲਨ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਮੇਰੇ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਚਮਕਦਾਰ ਰੌਸ਼ਨੀ ਨਾਲ ਚਮਕਦਾ ਵੇਖ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਖੇਤਰਾਂ ਨੂੰ ਭਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਰੌਸ਼ਨੀ ਦੀ ਘਾਟ ਸੀ ਜਾਂ ਹੋਰਾਂ ਵਾਂਗ ਚਮਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਸਨ.

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੈਂ ਇਹ ਕੀਤਾ.

ਮੈਂ ਬ੍ਰਹਿਮੰਡ ਵੱਲ ਵੇਖਿਆ ਅਤੇ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਕਿ ਮੇਰੇ ਹੱਥ ਬ੍ਰਹਿਮੰਡ ਵਿੱਚ ਫੈਲੇ ਹੋਏ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਬ੍ਰਹਿਮੰਡ ਨੂੰ ਗਲੇ ਲਗਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ. ਇਹ ਕਰਨਾ energy ਰਜਾ ਵਿੱਚ ਖਿੱਚ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਇੰਨਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਕਿ ਇਹ ਨਿਰੰਤਰ ਮੇਰੀਆਂ ਬਾਹਾਂ ਨੂੰ ਵਹਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਇਸ ਲਈ ਹਰ ਇੱਕ ਝਾੜੂ ਮੈਂ ਇਸ energy ਰਜਾ ਦੀ ਪੂਰਨ ਬਹੁਤਾਤ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਇਸ ਲਈ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਲਈ ਲੋੜ ਤੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸੀ. ਮੈਂ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਕਿ ਇਹ ਮੇਰੇ ਸਿਰ ਦੇ ਸਿਖਰ ਤੇ ਪਾਈਨਲ ਗਲੈਂਡ (ਤਾਜ ਤੇ) ਵਿੱਚ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਰੀਰ ਦੇ ਦੁਆਲੇ ਘੁੰਮਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਮੈਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਇਆ ਕਿ ਇਸਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਸੀ. ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਪੌਸ਼ਟਿਕ ਤੱਤਾਂ ਦੇ ਭੰਡਾਰਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਵੇਖਿਆ, ਜੋ ਕਿ ਮੇਰੇ ਸਰੀਰ ਨੇ ਮੇਰੇ ਸਰੀਰ ਦੀਆਂ ਵੱਖੋ ਵੱਖਰੀਆਂ ਥਾਵਾਂ ਤੇ ਸਟੋਰ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਪੂਰਕਾਂ ਤੋਂ ਜੋ ਮੈਂ ਲੈ ਰਿਹਾ ਸੀ. ਕੁਝ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਲੋਕ ਮੈਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਸਨ "ਤੁਸੀਂ ਇੰਨੇ ਪੂਰਕ ਕਿਉਂ ਲੈ ਰਹੇ ਹੋ?" ਅਤੇ ਮੈਂ ਮੁਸਕਰਾਉਂਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਕਹਿੰਦਾ ਸੀ "ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ". ਹਰ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਮੈਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਗਿਆ ਤਾਂ ਮੈਂ ਸਿਰਫ ਆਪਣੇ ਆਪ ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਲੈਂਦਾ ਰਿਹਾ. ਦੁਰਘਟਨਾ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਮੈਨੂੰ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਇਆ ਕਿ ਰੋਕਥਾਮ ਲਈ ਅਤੇ ਦੁਰਘਟਨਾਵਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਪੂਰਕ ਲੈਣਾ ਕਿੰਨਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸੀ. ਬਹੁਤੇ ਲੋਕ ਪੌਸ਼ਟਿਕ ਤੱਤਾਂ ਦੀ ਘਾਟ ਵਾਲੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਐਮਰਜੈਂਸੀ ਵਿੱਚ ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਮੁਰੰਮਤ ਦੇ ਕੰਮ ਲਈ ਤੁਰੰਤ ਕੱਚੇ ਮਾਲ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਥਾਂ ਤੋਂ ਖੁਰਦ-ਬੁਰਦ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਉਹ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦਾ. ਮੇਰਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਮੇਰੇ ਬਚਾਅ ਦਾ ਅਨਿੱਖੜਵਾਂ ਅੰਗ ਹੈ.

ਕਈ ਵਾਰ ਰਾਤ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਮੈਂ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਾਲ ਫਨਲ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਦੂਤਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਮੇਰੇ ਲਈ ਇਸ energy ਰਜਾ ਨੂੰ ਚੈਨਲ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਫਨਲ ਹੇਠਾਂ ਭੇਜਣ. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਸਰੀਰ ਦੇ ਮੁੜ ਨਿਰਮਾਣ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਉਹ ਸਾਰੀਆਂ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਵਧੇਰੇ ਸਮਾਂ ਬਿਤਾ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਜੇ ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਸ਼ਾਇਦ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ.

ਮੈਂ ਅੱਸੀਵਿਆਂ ਦੇ ਅੱਧ ਵਿੱਚ ਨੇਪਾਲ ਵਿੱਚ ਹਿਮਾਲਿਆ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਯਾਤਰਾ ਲਈ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਬਹੁਤ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਵਾਪਸ ਜਾਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ. ਅੰਬਰ ਦੇ ਜਨਮ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਹੀ ਮੈਂ ਉਸ ਨੂੰ ਯਾਤਰਾ ਦੀਆਂ ਸਲਾਈਡਾਂ ਦਿਖਾਉਂਦਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਇਸ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਕਿੰਨਾ ਵਧੀਆ ਹੋਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਇਕੱਠੇ ਇਹ ਕਰਾਂਗੇ ਜਦੋਂ ਉਹ 20 ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਉਮਰ ਲਗਭਗ ਸੱਠ ਸਾਲ ਦੀ ਹੋਵੇਗੀ. ਮੈਂ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਮਜ਼ਬੂਤ ਸਿਹਤਮੰਦ ਸਰੀਰ ਰੱਖਣ ਲਈ ਮੈਨੂੰ ਦਿਲ ਤੋਂ ਜਵਾਨ ਹੋਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੋਵੇਗੀ. ਮੇਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦਾ ਬਹੁਤਾ ਹਿੱਸਾ ਮੈਂ ਬਿਮਾਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਜਾਂ ਬਹੁਤ ਮਾੜੀ ਪਿੱਠ ਜਾਂ ਸਿਰ ਦਰਦ ਆਦਿ ਦੇ ਨਾਲ ਦਰਦ ਵਿੱਚ ਰਿਹਾ ਹਾਂ. ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਨਾਲੋਂ ਬਿਹਤਰ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਆਪਣੇ ਮੌਕੇ ਵਜੋਂ ਵੇਖਿਆ. (ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਕਦੇ ਵੀ " **ਦੁਰਘਟਨਾ** ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ" ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ.)

ਇੰਟੈਂਸਿਵ ਕੋਅਰ ਵਿੱਚ ਉਹ ਰਾਤ ਸਭ ਤੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਕੋਂਦ੍ਰਿਤ ਸੀ ਜੇ ਮੈਂ ਕਦੇ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਲੰਮੀ ਜੇ ਮੈਂ ਕਦੇ ਵੀ ਨਿਰੰਤਰ ਫੋਕਸ ਕੀਤੀ ਸੀ.

ਅਗਲੀ ਸਵੇਰ ਵੈਰੋਸਿਕ ਸਰਜਨ ਉਸਦੇ ਗੋੜਾਂ ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕ (ਡਾਕਟਰ) ਸਨ, ਲਗਭਗ 12. ਮੇਰਾ ਅਨੁਮਾਨ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਹੈਰਾਨ ਸਨ ਕਿ ਮੈਂ ਅਜੇ ਜਿੰਦਾ ਸੀ.

ਉਹ ਮੇਰੇ ਬਿਸਤਰੇ ਦੇ ਸਿਰੇ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਚਾਰਟ ਨੂੰ ਵੇਖਦਾ ਸੀ. ਉਸਨੇ ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਵੇਖਿਆ ਅਤੇ ਕਿਹਾ "ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਹੁਤ ਗੰਭੀਰ ਸੱਟਾਂ ਲੱਗੀਆਂ ਹਨ".

ਮੈਂ ਉਸ ਵੱਲ ਮੁੜ ਕੇ ਵੇਖਿਆ ਅਤੇ ਕਿਹਾ "ਕੀ ਇਹ ਸਹੀ ਹੈ ..." ਮੈਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦੇ ਬਿਆਨ ਦੇ ਅਧਾਰ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗਾ.

ਉਸਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਮੈਨੂੰ ਡੇ lung ਫੇਫੜਿਆਂ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੀ ਤਿੱਲੀ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੋਵੇਗੀ. ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਕੰਮ ਕਰਾਂਗਾ ਤਾਂ ਮੈਂ ਇਹ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰ ਸਕਾਂਗਾ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਹੋਰ ਕੁਝ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ."

ਮੈਂ ਉਸ ਵੱਲ ਵੇਖਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਫਿਰ ਕਿਹਾ, "ਤੁਸੀਂ ਵੈਰੋਸਿਕ ਸਰਜਨ ਹੋ?"

ਉਸਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ "ਹਾਂ"

ਦੁਬਾਰਾ ਉਸ ਵੱਲ ਆਪਣੀ ਉਂਗਲੀ ਦਾ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦਿਆਂ ਮੈਂ ਫਿਰ ਉਸ ਨੂੰ ਸਿੱਧਾ ਕਿਹਾ "ਠੀਕ ਹੈ, ਤੁਹਾਡਾ ਕੰਮ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਣਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਕੀ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਕਦੇ ਨਾ ਹੋਵੇ". ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ ਤਾਂ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਫਿਰ ਬਾਕੀ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਲਈ ਉਸ ਵੱਲ ਮੁੜਿਆ.

ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਦੇ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਇੱਕ ਕਦਮ ਪਿੱਛੇ ਹਟ ਗਏ।

ਉਸਨੇ ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਕੁਝ ਮਿੰਟਾਂ ਲਈ ਵੇਖਿਆ, ਚੁੱਪਚਾਪ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਦੂਤਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਲੋੜੀਂਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਮਿਲ ਜਾਵੇ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਸਨੇ ਚੁੱਪ ਅਤੇ ਸ਼ਾਂਤੀ ਨਾਲ ਕਿਹਾ, "ਨਰਸਾਂ ਨੂੰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ ਕਹੋ ਕਿ ਸਹਾਇਤਾ ਵਾਲੀ ਖੰਘ ਕਿਵੇਂ ਕਰਨੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਤੁਸੀਂ ਜਿੰਨਾ ਹੋ ਸਕੇ ਖੂਨ ਖੰਘੋ. ਮੈਂ ਇਹ ਵੀ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਡੂੰਘੇ ਸਾਹ ਲੈਂਦੇ ਰਹੋ ਅਤੇ ਜਿੰਨਾ ਹੋ ਸਕੇ ਖੂਨ ਖੰਘੋ."

ਮੈਂ ਕਿਹਾ "ਠੀਕ ਹੈ".

ਉਹ ਚਲਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਨਰਸ ਅਤੇ ਮੈਂ ਬਸ ਇਕ ਦੂਜੇ ਵੱਲ ਵੇਖਿਆ.

ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਟੁੱਟਿਆ ਹੋਇਆ ਸਟਰਨਮ ਅਤੇ ਟੁੱਟੀਆਂ ਪੱਸਲੀਆਂ ਸਨ ...
ਖੰਘਣ ਅਤੇ ਡੂੰਘੇ ਸਾਹ ਲੈਣ ਦਾ ਵਿਚਾਰ... ..

ਮੈਂ ਉੱਠਣ ਅਤੇ ਘੁੰਮਣ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਇਕੱਠੀ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਘੰਟਾ ਉੱਥੇ ਪਿਆ ਰਿਹਾ।
ਫਿਰ ਮੈਂ ਨਰਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਮੰਜੇ ਤੋਂ ਉੱਠਣ ਲਈ ਉਸਦੀ ਮਦਦ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉੱਠਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦੇ ਰਹੀ।"
ਮੈਂ ਕਿਹਾ "ਡਾਕਟਰ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਉੱਠਣ ਅਤੇ ਘੁੰਮਣ ਅਤੇ ਡੂੰਘੇ ਸਾਹ ਲੈਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹੀ ਮੈਂ ਕਰਨ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ।"
ਉਸਨੇ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਕਿਹਾ "ਉਸਦਾ ਹੁਣ ਮਤਲਬ ਨਹੀਂ ਸੀ"
ਮੈਂ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਮੈਂ ਹੁਣ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਜਾਂ ਤਾਂ ਮੇਰੀ ਉੱਠਣ ਵਿੱਚ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ ਜਾਂ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਉੱਠ ਸਕਦਾ ਹਾਂ।"

ਉਸ ਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਹਲਕੀ ਜਿਹੀ ਮੁਸਕਰਾਹਟ ਸੀ ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਮਦਦ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ। ਮੰਜੇ ਤੋਂ ਉੱਠਣ ਅਤੇ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋਣ ਵਿੱਚ ਮੇਰੀ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਲਗਭਗ 5 ਮਿੰਟ ਲੱਗ ਗਏ। ਉੱਥੇ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋਣਾ ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਇਆ। ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਹੌਲੀ ਹੌਲੀ ਰਵਾਨਾ ਹੋਇਆ। ਹਰ 5 ਸਕਿੰਟਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕਦਮ। ਮੈਂ ਡੂੰਘਾ ਸਾਹ ਲਿਆ ਅਤੇ ਖੂਨ ਨੂੰ ਖੰਘ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਸੌਣ ਵੇਲੇ ਕੁਝ ਵਾਰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਹਰ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਖੂਨ ਖੰਘਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਮੈਂ ਰੁਕ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਫਿਰ ਮੁੜ ਗਿਆ। ਮੈਂ ਮੰਜੇ ਤੋਂ ਲਗਭਗ 15 ਕਦਮ ਦੂਰ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਮੈਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਿਟ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੇਰੇ ਕੋਲ energy ਰਜਾ ਨਹੀਂ ਬਚੀ ਸੀ ਅਤੇ ਮੈਂ ਮੁੜਿਆ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਿਆ ਕਿ ਬਿਸਤਰਾ ਕਿੰਨਾ ਦੂਰ ਸੀ। ਮੈਂ ਬਿਸਤਰੇ ਤੇ 15 ਕਦਮਾਂ ਨਾਲ ਨਜ਼ਿੱਠਿਆ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਰਾਤ ਪਹਿਲਾਂ ਨਜ਼ਿੱਠਿਆ ਸੀ। ਇਸ 'ਤੇ ਮੇਰੀ ਨਜ਼ਰ ਮੈਟ ਕਰੋ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕਰੋ। ਮੈਂ ਵਾਪਸ ਬਿਸਤਰੇ ਤੇ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਥੇ ਠੀਕ ਹੋ ਗਿਆ।

ਮੇਰਾ ਸਰੀਰ ਬਹੁਤ ਕਮਜ਼ੋਰ ਸੀ। ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਮੈਰਾਥਨ ਦੌੜੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਪੰਦਰਾਂ ਕਦਮਾਂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੈਰਾਥਨ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਥਕਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

ਦੁਰਘਟਨਾ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਸਰੀਰ ਦੀ ਹਰ ਮਾਸਪੇਸ਼ੀ ਨੇ ਆਪਣੀ ਤਾਕਤ ਗੁਆ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਇੱਕ ਬੱਚਾ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਹਰੇਕ ਮਾਸਪੇਸ਼ੀ ਦੀ ਤਾਕਤ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਬਣਾਉਣਾ ਸੀ।

ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਸਰੀਰ ਵਿੱਚ energy ਰਜਾ ਨੂੰ ਚੈਨਲ ਕਰਨ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਸਰੀਰ ਦੇ ਮੁੜ ਨਿਰਮਾਣ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕਰਨਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ।

ਨਰਸ ਅਜੇ ਵੀ ਮੇਰੇ ਬਿਸਤਰੇ ਦੇ ਸਿਰੇ 'ਤੇ ਬੈਠੀ ਮੈਨੂੰ ਦੇਖ ਰਹੀ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਦੂਜੀ ਨੇ ਸਾਰੀ ਰਾਤ ਕੀਤੀ ਸੀ।

ਇੱਕ ਘੰਟੇ ਬਾਅਦ ਮੈਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੈਂ ਇਹ ਸਭ ਦੁਬਾਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹਾਂ। ਉਸਨੇ ਮੇਰੀ ਸਹਾਇਤਾ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਮੈਂ ਰਵਾਨਾ ਹੋਇਆ। ਮੈਂ ਇੰਟੈਂਸਿਵ ਕੇਅਰ ਯੂਨਿਟ ਦੇ ਦੁਆਲੇ ਇੱਕ ਪੂਰੀ ਗੇਂਦ ਵਿੱਚ ਆ ਕੇ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ।

ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਮੈਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਿਤਾਏ ਆਪਣੇ ਬਿਸਤਰੇ ਤੇ ਵਾਪਸ ਆ ਗਿਆ।

ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉੱਥੇ ਲੇਟਿਆ ਤਾਂ ਨਰਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ, "ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕਿੰਨੇ ਖੁਸ਼ਕਿਸਮਤ ਹੋ?"

ਮੈਂ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲਗਦਾ, ਸ਼ਾਇਦ ਇਸੇ ਕਰਕੇ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਪੁੱਛ ਰਹੇ ਹੋ"

ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਇੱਕ ਚੀਜ਼ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਕੁਝ ਕਾਰ ਦੁਰਘਟਨਾਵਾਂ ਲਈ ਮੌਤ ਦੀ ਗਤੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਾਂ, ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਗਤੀ ਲਈ ਅਤੇ ਕਾਰ ਵਿੱਚ ਹਰ ਕਿਸੇ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਸਥਿਰ ਵਸਤੂ (ਖੰਭੇ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ) ਨਾਲ ਟਕਰਾਉਣ ਲਈ ਮੌਤ ਦੀ ਗਤੀ ਸੱਠ ਕਿਲੋਮੀਟਰ ਪ੍ਰਤੀ ਘੰਟਾ ਹੈ। ਇਸ ਹਫ਼ਤੇ ਸਾਡੇ ਇੱਥੇ ਦੋ ਵੱਖਰੇ ਲੋਕ ਆਏ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਬਿਲਕੁਲ ਤੁਹਾਡੇ ਵਰਗਾ ਹੀ ਹਾਦਸਾ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਇੱਕ ਸਿਰ ਸਿੱਧਾ ਖੰਭੇ ਨਾਲ ਟਕਰਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਦੋਵੇਂ ਸੱਠ ਕਿਲੋਮੀਟਰ ਪ੍ਰਤੀ ਘੰਟਾ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ ਅਤੇ ਦੋਵਾਂ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ, ਫਿਰ ਵੀ ਤੁਸੀਂ 85 ਕਿਲੋਮੀਟਰ ਪ੍ਰਤੀ ਘੰਟਾ ਕਰ ਰਹੇ ਸੀ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਜੀਉਂਦੇ ਰਹੇ। ਤੁਸੀਂ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ਕਿਸਮਤ ਹੋ।"

ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਕਿਸਮਤ ਨਹੀਂ ਸੀ ਬਲਕਿ ਇਹ ਵੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਇਹ ਨਹੀਂ ਜਾਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਕਿ ਮੈਂ ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਕੀਤਾ ਹੈ. ਮੈਂ ਉੱਥੇ ਪਿਆ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਦੂਤਾਂ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ "ਮੈਂ ਕਿਵੇਂ ਬਚਿਆ ਅਤੇ ਉਹ ਨਹੀਂ ਬਚੇ?" ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਜਵਾਬ ਸਪਸ਼ਟ ਸੀ ਅਤੇ "ਤੁਸੀਂ ਮਦਦ ਮੰਗੀ ਸੀ" ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਪੁੱਛਿਆ, "ਦੂਜਿਆਂ ਨੇ ਕੀ ਕੀਤਾ?" ਉਹ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ "ਉਹ ਹਵਾਈਅੱਡੇ 'ਤੇ ਖੰਭੇ ਨਾਲ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, 'ਓ ਕੋਈ !! ਮੈਂ ਮਰਨ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ!' ਅਤੇ ਉਹ ਮਰ ਜਾਂਦੇ ਹਨ. "

ਮੈਂ ਉੱਥੇ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਲਈ ਇਸ ਬਾਰੇ ਸੋਚਦਾ ਰਿਹਾ.

ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਨਿੱਜੀ ਵਿਕਾਸ ਕਾਰਜਾਂ ਬਾਰੇ ਸੋਚਿਆ ਜੋ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਉੱਤੇ ਦਹਾਕਿਆਂ ਦੌਰਾਨ ਕੀਤੇ ਸਨ ਅਤੇ ਮੈਂ ਆਪਣੀਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ (ਜਾਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਦੀ ਅਸੀਮਤਤਾ) ਨੂੰ ਲੱਭਣ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਸੀ ਅਤੇ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਨਾ ਕਿਵੇਂ ਸਿੱਖਿਆ ਅਤੇ ਮੈਂ ਕੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ. ਮੈਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਸੋਚਿਆ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਵੱਡਾ ਹੋ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਇੰਨਾ ਚਿੰਤਤ ਸੀ ਕਿ ਹਰ ਕੋਈ ਮੇਰੇ ਬਾਰੇ ਕੀ ਸੋਚਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਕੀ ਮੈਂ "ਸਹੀ" ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ. ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਬਾਰੇ ਸੋਚਿਆ. ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਕਿਸਮਤ ਨਹੀਂ ਸੀ ...

ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵੱਲ ਮੁੜ ਕੇ ਵੇਖਿਆ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਚੋਣਾਂ ਦਾ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਇਆ ਜੋ ਮੈਂ ਕੀਤੀਆਂ ਸਨ ਜਦੋਂ ਹਰ ਕੋਈ ਮੈਨੂੰ ਕੁਝ ਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਸੰਦ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਮੇਰੇ ਲਈ ਸਹੀ ਸੀ.

ਦੁਰਘਟਨਾ ਦੇ 5 ਸਾਲ ਬਾਅਦ ਮੈਂ ਲਗਭਗ 100 ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਆਪਣੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੀ ਸਿਖਲਾਈ ਲੈ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਦੱਸਣੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਸਕਾਈ ਡਾਈਵਿੰਗ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਫਿਰ ਸਿਖਲਾਈ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਮੈਨੂੰ ਅਚਾਨਕ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਇਆ ਕਿ ਜੇ ਮੈਂ ਸਕਾਈ ਡਾਈਵਿੰਗ ਨਾ ਗਿਆ ਹੁੰਦਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਾਦਸੇ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਹੋਵੇ. ਮੈਂ ਕਮਰੇ ਦੇ ਮੁਹਰਲੇ ਪਾਸੇ ਖੜ੍ਹਾ ਦਿਖਾਈ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਤਾਕਤ ਦੀ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਜੇ ਮੇਰੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਲਈ ਸਹੀ ਹੈ ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਚੱਲਣ ਦੀ ਇੱਛਾ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਲਈ ਸਹੀ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ. ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਕਹਾਣੀ ਸਾਂਝੀ ਕਰਨ ਦਿਓ ...

ਅੱਸੀ ਦੇ ਦਹਾਕੇ ਦੇ ਮੱਧ ਵਿੱਚ (ਮੇਰੇ ਵੀਹਵਿਆਂ ਦੇ ਅੱਧ ਵਿੱਚ) ਮੈਂ ਦੇਸ਼ ਵਿਕਟੋਰੀਆ ਦੇ ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਕਸਬੇ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਰਾਤ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਜੀਵਨ ਸ਼ੈਲੀ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸ਼ੋਅ ਵੇਖ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਟੈਂਡੇਮ ਸਕਾਈ ਡਾਈਵਿੰਗ ਦਾ ਇੱਕ ਖੰਡ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨਾਲ ਜੋੜਦੇ ਹੋ ਜਿਸਨੇ ਕੀਤਾ ਹੈ. ਕੁਝ ਹਜ਼ਾਰ ਛਾਲਾਂ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਜਾਣ ਸਕਣ ਕਿ ਉਹ ਕੀ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਬਿਲਕੁਲ ਚੰਗੇ ਜਹਾਜ਼ ਤੋਂ ਛਾਲ ਮਾਰੋ ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਦੇ ਖਾਲੀ ਡਿੱਗਣ ਤੇ ਡਿੱਗੋ. ਮੈਂ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਸਕਾਈ ਡਾਈਵਿੰਗ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਪਰ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਜੇ ਮੈਂ ਇਕੱਲਾ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਸ਼ਾਇਦ ਮੈਂ ਮਰ ਜਾਵਾਂਗਾ. ਤਾਰ ਦੇ ਕੰਮ ਨਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਚੂਟ ਨਾ ਖੁੱਲ੍ਹਣ ਬਾਰੇ ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਮਾੜੀ ਭਾਵਨਾ ਸੀ. ਇਸ ਲਈ ਟੈਂਡੇਮ ਸਕਾਈ ਡਾਈਵਿੰਗ ਨਾਲ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਚਿੰਤਾ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਤਜਰਬੇਕਾਰ ਵਿਅਕਤੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲ ਸਕਦਾ ਹੈ.

ਮੈਂ ਅਗਲੀ ਸਵੇਰ ਟੀਵੀ ਸਟੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਫੋਨ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਟੈਂਡੇਮ ਜੰਪਿੰਗ ਕਿੱਥੇ ਕੀਤੀ. ਇਹ ਸਿਡਨੀ ਦੇ ਬਾਹਰ ਸੀ. ਖੈਰ ਇਹ ਠੀਕ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਸਿਡਨੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਮੈਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਰਹਿ ਸਕਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਕਾਰ ਉਧਾਰ ਲੈ ਸਕਦਾ ਸੀ. ਮੈਂ ਫਲਾਈਟ ਬੁੱਕ ਕੀਤੀ, ਉਸਨੂੰ ਫੋਨ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਮੈਂ ਆ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, (ਮੈਂ ਇੰਨਾ ਹੁਸ਼ਿਆਰ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਨਾ ਦੱਸ ਸਕਿਆ ਕਿ ਮੈਂ ਕਿਉਂ ਆ ਰਿਹਾ ਹਾਂ). ਮੈਂ ਸ਼ੋਅ ਵੇਖਣ ਦੇ ਚਾਰ ਦਿਨਾਂ ਬਾਅਦ ਸਿਡਨੀ ਪਹੁੰਚਿਆ ਅਤੇ ਇੱਕ ਕਾਰ ਉਧਾਰ ਲਈ ਅਤੇ ਦੋ ਘੰਟਿਆਂ ਦੀ ਹਵਾਈ ਪੱਟੀ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਇਆ.

ਮੈਂ ਇਹ ਜੋੜ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸ ਸਮੇਂ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਰਿਸ਼ਤੇ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਮੁਸ਼ਕਲ ਆ ਰਹੀ ਸੀ. ਮੈਂ ਇਸ ਕੁੜੀ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਸੀ ਪਰ ਇਹ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ. ਮੈਂ ਰਿਚਰਡ ਬਾਚ ਦੀ ਇੱਕ ਕਿਤਾਬ ਵੀ ਪੜ੍ਹ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਿਸਨੂੰ ਬ੍ਰਿਜ ਅਕਰੌਸ ਫੌਰਏਵਰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ. ਇਹ ਕਿਤਾਬ ਰੂਹ ਦੇ ਸਾਥੀਆਂ ਦੇ ਸੰਕਲਪ ਬਾਰੇ ਸੀ ਅਤੇ ਕੀ ਅਸੀਂ ਸੱਚਮੁੱਚ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਵਿਅਕਤੀ ਲਈ ਕਿਸਮਤ ਵਾਲੇ ਹਾਂ. ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਸਿਡਨੀ ਪਹੁੰਚਿਆ ਤਾਂ ਉਸ ਕਿਤਾਬ ਦਾ ਉਹ ਹਿੱਸਾ ਪੜ੍ਹ ਰਿਹਾ ਸੀ

ਜਦੋਂ ਰਿਚਰਡ ਆਪਣੇ ਸਾਥੀ ਨਾਲ ਰਿਸ਼ਤੇ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਛੋਟੇ ਸਿੰਗਲ ਇੰਜਣ ਵਾਲੇ ਜਹਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਚੜ੍ਹ ਗਿਆ ਸੀ. ਇਹ ਕਰੈਸ਼ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ ਚੂਟ ਨੇ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ. ਸਥਿਤੀ ਕਮਾਲ ਦੀ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ. ਮੈਂ ਹੈਰਾਨ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਆਤਮਾ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਅੱਗੇ ਨਾ ਚੱਲਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮਰ ਜਾਵਾਂਗਾ. ਮੇਰੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਇਸਦਾ ਪਾਲਣ ਕਰਨਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸੀ. ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਮੌਤ ਦੇ ਡਰ ਨੂੰ ਜਿੱਤਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ. ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸੀ. ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਸਮਝਣ ਵਿੱਚ 20 ਸਾਲ ਹੋਰ ਲੱਗੇ ਕਿ ਇਹ ਕਿੰਨਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ. ਮੈਂ ਇਹ ਵੀ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਸਿਡਨੀ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ set ੰਗ ਨਾਲ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਜੋ ਡਰ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ ਅਤੇ ਅਣਜਾਣ ਦੁਆਰਾ ਕਾਬੂ ਨਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ.

ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਹਵਾਈ ਪੱਟੀ ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਤਾਂ ਇਹ ਜਹਾਜ਼ਾਂ ਦੇ ਉਡਾਣ ਭਰਨ ਅਤੇ ਹਰ ਜਗ੍ਹਾ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਘੁੰਮਣ ਵਿੱਚ ਗੁੱਝਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ. ਇਹ ਇੱਕ ਸੁੰਦਰ ਦਿਨ ਸੀ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਬੱਦਲ ਅਤੇ ਸੂਰਜ ਚਮਕ ਰਿਹਾ ਸੀ.

ਮੈਂ ਰਜਿਸਟਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਪੈਸੇ ਅਦਾ ਕੀਤੇ. ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਕਿ ਪੈਸੇ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ. ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਸਿਖਲਾਈ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਅਨੁਕੂਲ ਬਣਾਇਆ. ਹਵਾ ਤੇਜ਼ ਹੋ ਗਈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਇੱਕ ਖਾਸ ਹਵਾ ਦੀ ਗਤੀ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਉਹ ਡਾਇਵਿੰਗ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਲਾਂਕਿ ਨਿਯਮਤ ਸਕਾਈ ਡਾਈਵਿੰਗ ਅਜੇ ਵੀ ਹੋ ਰਹੀ ਸੀ. ਦਿਨ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਹਵਾ ਦੇ ਮਰਨ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਤਾਂ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਕਿਤਾਬ ਪੜ੍ਹੀ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਅਕਾਸ਼ ਡਾਈਵਿੰਗ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ ਅਤੇ ਟਾਇਲਟ ਦਾ ਇੰਨੀ ਵਾਰ ਵੇਖਿਆ ਕਿ ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਬਚਿਆ ...

ਮੈਂ ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਸਵੇਰੇ 10 ਵਜੇ ਤੋਂ ਸ਼ਾਮ ਤਕ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕਰਦਾ ਰਿਹਾ. ਉਹ ਬਹੁਤ ਮਾਫੀ ਮੰਗਣ ਵਾਲੇ ਸਨ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜੇ ਮੈਂ ਸਵੇਰੇ 5 ਵਜੇ ਵਾਪਸ ਆਵਾਂ ਤਾਂ ਸਵੇਰ ਦੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਹਵਾ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਘੱਟ ਹੁੰਦੀ ਅਤੇ ਮੈਂ ਛਾਲ ਮਾਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੁੰਦਾ. ਮੈਂ ਠੀਕ ਕਿਹਾ ਅਤੇ ਘਰ ਨੂੰ ਚੱਲ ਪਿਆ.

ਮੈਂ ਘਰ ਪਹੁੰਚਿਆ ਅਤੇ ਰਾਤ ਦਾ ਖਾਣਾ ਖਾਧਾ, ਸਾਰੀ ਰਾਤ ਆਪਣੀ ਕਿਤਾਬ ਪੜ੍ਹੀ, ਮੈਂ ਜਾਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਰਿਚਰਡ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ. ਮੈਂ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਕਿਤਾਬ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਲਈ ਕੋਈ ਸੰਦੇਸ਼ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ. ਮੈਨੂੰ ਸੰਪਰਕ ਕਰਨ ਲਈ ਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਇਹ ਕਹਾਣੀ ਵੀ ਹੋਇਆ, ਇਸ ਲਈ ਸਾਫ਼-ਸਾਫ਼, ਮੈਨੂੰ ਹੁਣ ਕੀ, ਮੇਰਾ ਦੂਤ / ਰੂਹਾਨੀ ਸਹਾਇਕ ਦੇ ਨਾਲ.

ਮੈਂ ਜਲਦੀ ਬਿਸਤਰੇ ਤੋਂ ਉੱਠਿਆ ਅਤੇ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਨਾਸ਼ਤਾ ਕੀਤਾ ਇਹ ਜਾਣਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਇਸ ਸਮੇਂ ਜੇ ਵੀ ਅੰਦਰ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਉਹ ਮੇਰੇ ਦੁਆਰਾ ਸਿੱਧਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ...

ਮੈਂ ਸਵੇਰੇ 5 ਵਜੇ ਹਵਾਈ ਪੱਟੀ ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਅਤੇ ਹਵਾ ਅਜੇ ਵੀ ਸ਼ਾਂਤ ਸੀ. ਮੁੰਡੇ ਹੈਰਾਨ ਸਨ ਕਿ ਮੈਂ ਦਿਖਾਇਆ. ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਗਲੇ ਦਿਨ **ਕਦੇ** ਕੋਈ ਵਾਪਸ **ਨਹੀਂ** ਆਇਆ ਸੀ. ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਜਹਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਬਿਠਾਇਆ ਅਤੇ ਸਿਖਰ 'ਤੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ ਪਹਿਲੇ ਦੇ ਸਿਖਰ 'ਤੇ ਛੋਟੀ ਧਾਤ ਦੀ ਪਲੇਟ 'ਤੇ ਉੱਤਰੇ. ਪਲੇਟ ਸਿਰਫ ਡੇ big ਸੈਟ ਫੁੱਟ ਦੇ ਲਈ ਕਾਫੀ ਵੱਡੀ ਸੀ. ਮੈਂ **ਬਿਲਕੁਲ ਘਬਰਾਏ ਹੋਏ** ਮੈਟਲ ਬਾਰ 'ਤੇ ਲਟਕ ਰਿਹਾ ਸੀ. ਮੈਂ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਮੌਤ ਵੱਲ ਛਾਲ ਮਾਰ ਰਿਹਾ ਸੀ.

ਮੈਂ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਕੱਠ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਜੇ ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਅਤੇ ਹੁਣ ਮਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੋਵੇ. ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਫਸੇ ਹੋਏ ਮੁੰਡੇ ਨੇ "ਛਾਲ ਮਾਰੋ" ਚੀਕਿਆ ਅਤੇ ਮੈਂ ਜਾਣ ਦਿੱਤਾ. ਉਸ ਸਮੇਂ ਮੈਂ ਅਰਧ ਚੇਤਨਾ ਵਿੱਚ ਗੁਆਚ ਗਿਆ. ਮੇਰੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਖੁੱਲ੍ਹੀਆਂ ਸਨ ਪਰ ਸਭ ਕੁਝ ਕਾਲਾ ਸੀ. ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਵਾਤਾਵਰਣ ਬਾਰੇ ਸੁਚੇਤ ਰੂਪ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਸੀ, ਜਾਂ ਮੈਂ ਕਿੱਥੇ ਸੀ ਜਾਂ ਕੀ ਹੋ ਰਿਹਾ ਸੀ. ਪਰ ਮੈਂ ਦੂਰੋਂ ਇੱਕ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣ ਸਕਦਾ ਸੀ. ਆਵਾਜ਼ ਮੇਰੇ ਤੇ ਚੀਕਾਂ ਮਾਰ ਰਹੀ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੀਆਂ ਲੱਤਾਂ ਨੂੰ ਫੜ ਲਵਾਂ ਜਿਵੇਂ ਅਸੀਂ ਡੁੱਬ ਰਹੇ ਸੀ. ਉਸਦਾ ਮੂੰਹ ਮੇਰੇ ਕੰਨ ਦੇ ਬਿਲਕੁਲ ਨਾਲ ਸੀ ਪਰ ਅਜਿਹਾ ਲਗਦਾ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਇੱਕ ਮੀਲ ਦੂਰ ਸੀ. ਥੋੜ੍ਹੀ ਦੇਰ ਬਾਅਦ ਮੈਂ ਆਪਣੀਆਂ ਲੱਤਾਂ ਨੂੰ ਫੜ ਲਿਆ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਕੀ ਹੋ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਾਂ ਕਿਉਂ. ਇਹ ਇੱਕ ਸੁਪਨੇ ਵਰਗਾ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਮੈਂ ਗਰੱਭਸਥ

ਸ਼ੀਸ਼ੂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਘੁੰਮ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜਾਂ ਮੈਂ ਕਿੱਥੇ ਸੀ. ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਮੈਂ ਆਪਣੀਆਂ ਲੱਤਾਂ ਨੂੰ ਫੜਿਆ, ਅਸੀਂ ਸਪਿਨ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਚਾਪਲੂਸ ਹੋ ਗਏ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ "ਇੱਕ ਹੋਰ ਸਕਿੰਟ ਅਤੇ ਮੈਂ ਰਿਪ ਕੋਰਡ ਨੂੰ ਖਿੱਚਣ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ".

ਅਸੀਂ ਅਜ਼ਾਦ ਧਰਤੀ ਤੇ ਡਿੱਗ ਰਹੇ ਸੀ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ **ਬਿਲਕੁਲ** ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜੇ ਮੈਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ. ਜੇ ਮੈਂ ਇਸ ਸਮੇਂ ਮਰਨ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਤਾਂ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਰੋਕ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਸੀ. ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਯਾਤਰਾ ਦਾ ਅਨੰਦ ਲੈਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ. **ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ.**

ਮੈਂ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਦੇਖਿਆ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਿਆ ਕਿ ਇਹ ਅਜੇ ਵੀ ਡਿੱਗਣ ਅਤੇ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਆਉਣ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨਾ ਕਿੰਨਾ ਅਜੀਬ ਸੀ.

ਅਖੀਰ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਰਿਪ ਕੋਰਡ ਨੂੰ ਖਿੱਚ ਲਿਆ ਅਤੇ ਮੈਂ ਇੱਕ "ਵੇਹਪੀ" ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ !!! ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ "ਉਹ ਸਾਰੇ ਅਜਿਹਾ ਕਰਦੇ ਹਨ". ਅਸੀਂ ਹੇਠਾਂ ਆਏ ਅਤੇ ਛੋਟੇ ਚੱਕਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਉਤਰੇ. ਹੋਰ ਸਾਰੇ ਆਕਾਸ਼ ਗੋਤਾਖੋਰ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਆਏ ਅਤੇ ਪੁੱਛਿਆ "ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦੇ ਹੋ?"

ਮੈਂ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ "ਬਿਲਕੁਲ!"

ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਫਿਰ ਕਿਹਾ "ਤਾਂ ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਕਰਨ ਜਾ ਰਹੇ ਹੋ?"

ਮੈਂ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ "ਨਹੀਂ"

ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ,

"ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ?"

ਮੈਂ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ "ਕਿਉਂਕਿ ਹੁਣ ਮੈਂ ਉੱਥੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਉਹ ਕੀਤਾ!"

ਉਸ ਤਜਰਬੇ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਜੇ ਮੈਂ ਮੌਤ ਦੇ ਡਰ ਨੂੰ ਛੱਡ ਸਕਾਂ.

ਵਾਪਸ ਇੰਟੈਂਸਿਵ ਕੇਅਰ ਯੂਨਿਟ ਵਿੱਚ ਹਸਪਤਾਲ ਵਿੱਚ.

ਦਿਨ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਮੈਂ ਅਜੇ ਵੀ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਚੰਗਾ ਕਰਨ 'ਤੇ ਕੇਂਦ੍ਰਿਤ ਸੀ.

ਤੀਜੀ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਤੁਰਨ ਅਤੇ ਡੂੰਘੇ ਸਾਹ ਲੈਣ ਲਈ ਉੱਠਿਆ ਤਾਂ ਮੈਂ ਇੰਟੈਂਸਿਵ ਕੇਅਰ ਦੇ ਦੁਆਲੇ ਰੁਕ ਗਿਆ. ਹਰ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਸੈਰ ਕਰਨ ਗਿਆ ਤਾਂ ਨਰਸ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਹੀ ਸੀ ਜੇ ਲੋੜ ਪਈ ਤਾਂ ਮਦਦ ਲਈ ਤਿਆਰ ਸੀ. ਤੁਰਨ ਵੇਲੇ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਫੜਿਆ, ਮੇਰਾ ਅਨੁਮਾਨ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਮੇਰੇ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਕਰਨ ਦੀ ਮਹੱਤਤਾ ਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ.

ਇਸ ਤੀਜੀ ਵਾਰ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ "ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਕੀ ਵੇਖਦੇ ਹੋ?"

ਮੈਂ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ "ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਬੇਹੋਸ਼ ਲੋਕ"

16 ਘੰਟਿਆਂ ਜਾਂ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਮੈਂ ਇੰਟੈਂਸਿਵ ਕੇਅਰ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਇਹੀ ਸਮਾਂ ਸੀ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਮਰੀਜ਼ਾਂ ਵੱਲ ਵੇਖਿਆ, ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰ ਅੰਦਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਇਹ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਮੇਰੀ ਚੇਤਨਾ ਜਾਂ ਜਾਗਰੂਕਤਾ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸਨ.

ਉਸਨੇ ਫਿਰ ਕਿਹਾ, "ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕਿਉਂ ਲਗਦਾ ਹੈ?"

ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਉਸ ਦੇ ਵੱਲ ਫੜਿਆ, ਹਥੇਲੀ ਕੱ andੀ ਅਤੇ ਕਿਹਾ "ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ, ਮੈਂ ਠੀਕ ਹੋਣ 'ਤੇ ਕੇਂਦ੍ਰਿਤ ਹਾਂ!"

ਫਿਰ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ "ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਸਰਜਨ ਨੂੰ ਹਰ 15 ਮਿੰਟ ਬਾਅਦ ਫੋਨ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਇੰਟੈਂਸਿਵ ਕੇਅਰ ਯੂਨਿਟ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੋ". ਮੈਂ ਮੁਸਕਰਾਇਆ ਅਤੇ ਉਸ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੋ ਗਿਆ.

ਇਸ ਵਾਰ ਆਪਣੀ ਸੈਰ ਤੇ ਮੈਂ ਵੱਡੇ ਕਮਰੇ ਦੇ ਦੋ ਪੂਰੇ ਲੈਪ ਕੀਤੇ. ਦੂਜੀ ਗੋਦ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ "ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਸ਼ਾਵਰ ਲੈਣਾ ਚਾਹੋਗੇ?"

ਮੈਂ ਉਸ ਵੱਲ ਵੇਖਿਆ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੈਂ ਕਰਾਂਗਾ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਬਿਹਤਰ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਨ ਅਤੇ ਚੰਗੇ ਅਤੇ ਤਾਜ਼ਗੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰੇਗਾ.

ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਵਾਪਸ ਸੌਂ ਗਿਆ, ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਥੋੜ੍ਹੀ ਦੇਰ ਬਾਅਦ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਉਹ ਆਵੇਗੀ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਜਲਦੀ ਲੈ ਕੇ ਆਵੇਗੀ. ਉਹ ਹੁਣ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਛੱਡ ਰਹੀ ਸੀ. ਇੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੰਕੇਤ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਬਿਹਤਰ ਹੁੰਦੇ ਵੇਖ ਸਕਦੀ ਸੀ (ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਉਸ ਸਮੇਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ). ਅੱਧੇ ਘੰਟੇ ਬਾਅਦ ਉਹ ਵਾਪਸ ਆਈ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਮਿਲੀ. ਮੈਨੂੰ ਅਜੇ ਵੀ ਉਸਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਸ਼ਾਵਰ ਵੱਲ ਚਲੇ ਗਏ.

ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕੱਪੜੇ ਉਤਾਰ ਦਿੱਤੇ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਚਿੱਟੀ ਪਲਾਸਟਿਕ ਦੀਆਂ ਕੁਰਸੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨੰਗੀ ਕਰਕੇ ਬਿਠਾ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਹੈਂਡਹੈਲਡ ਸ਼ਾਵਰ ਗੁਲਾਬ ਮੇਰੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਪਾ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਜਲਦੀ ਵਾਪਸ ਆਵੇਗੀ. ਮੈਂ ਕੁਝ ਵੀ ਹਿਲਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਮੈਂ ਸਿਰਫ ਉਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਬੈਠਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਰੱਖਿਆ ਸੀ. ਮੈਂ ਪਾਣੀ ਨੂੰ ਇਧਰ ਉਧਰ ਘੁਮਾਉਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਸੀ.

ਅਜਿਹਾ ਲਗਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਲਈ ਚਲੀ ਗਈ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਹ ਵਾਪਸ ਆਈ ਅਤੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਦੇ ਦੁਆਲੇ ਆਪਣਾ ਸਿਰ ਹਿਲਾਇਆ. ਉਸਨੇ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਕੀ ਮੈਂ ਠੀਕ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਜਿਸਦੇ ਲਈ ਮੈਂ ਹਾਂ ਕਿਹਾ. ਉਸਨੇ ਫਿਰ ਕਿਹਾ "ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਇੱਥੇ ਕੁਝ ਨਰਸਾਂ ਹਨ ਜੋ ਉਹ ਅੰਦਰ ਆ ਜਾਣ ਤਾਂ ਕੀ ਇਹ ਠੀਕ ਹੈ?" ਮੇਰੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਵੱਡੀ ਮੁਸਕਰਾਹਟ ਦੇ ਨਾਲ ਮੈਂ ਪੁੱਛਿਆ "ਅਤੇ ਉਹ ਕੀ ਵੇਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ?" ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਪਿਆਰੇ ਹਾਸੇ ਨਾਲ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ "ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸ਼ਾਵਰ ਵਿੱਚ ਵੇਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ!" ਮੈਂ ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਹੱਸ ਪਿਆ "ਮੈਂ ਅਜਿਹਾ ਸੋਚਿਆ ਸੀ ... ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅੰਦਰ ਲਿਆਓ!"

ਦੂਸਰੀਆਂ ਨਰਸਾਂ ਸ਼ਾਵਰ ਰੂਮ ਵਿੱਚ ਘੁੰਮ ਗਈਆਂ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉੱਥੇ ਨੰਗੇ ਹੋ ਕੇ ਸ਼ਾਵਰ ਗੁਲਾਬ ਫੜੀ ਬੈਠੀ ਸੀ. ਮੇਰੀ ਨਰਸ ਨੇ ਕਿਹਾ "ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿੰਨੀ ਦੇਰ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇੰਟੈਂਸਿਵ ਕੇਅਰ ਯੂਨਿਟ ਇੱਥੇ ਹੈ?" ਮੈਂ ਕਿਹਾ, "ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ, ਸ਼ਾਇਦ 70 ਸਾਲਾਂ ਦਾ ਮੇਰਾ ਅਨੁਮਾਨ ਹੈ." ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ "ਹਾਂ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਨਹਾਉਣ ਵਾਲੇ ਪਹਿਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਹੋ. ਅਸੀਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸਮਝ ਸਕੇ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇੰਟੈਂਸਿਵ ਕੇਅਰ ਯੂਨਿਟ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਵਰ ਕਿਉਂ ਲਗਾਇਆ ਜਿੱਥੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਇਸ਼ਨਾਨ ਦਿੱਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ!"

ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਹੱਸ ਪਏ.

ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਹ ਸਮਝਾਉਣ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਾਇਆ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਸ਼ਾਵਰ ਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਇੱਕ ਸਟੇਰੇਜ਼ ਰੂਮ ਵਜੋਂ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਇਸ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਸਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣਾ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਸਾਫ਼ ਕਰਨਾ ਪਿਆ.

ਲਿਨੇਟ ਅਤੇ ਅੰਬਰ ਦਿਨ ਵੇਲੇ ਅਕਸਰ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਆਉਂਦੇ ਸਨ.

ਸ਼ਾਮ 4 ਵਜੇ ਦੇ ਕਰੀਬ ਆਰਡਰਲੀ ਆਇਆ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਇੰਟੈਂਸਿਵ ਕੇਅਰ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢਿਆ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਵਾਰਡ ਵਿੱਚ ਲੈ ਗਿਆ.

ਮੈਨੂੰ ਵਾਰਡ ਵਿੱਚ ਘੁਮਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਲਿਨੇਟ ਅਤੇ ਅੰਬਰ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਹਸਪਤਾਲ ਦੇ ਕੈਫੇਟੇਰੀਆ ਵਿੱਚ ਪਹੀਆ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੇ ਇਕੱਠੇ ਰਾਤ ਦਾ ਖਾਣਾ ਖਾਧਾ ਅਤੇ ਆਮ ਚੀਜ਼ਾਂ ਬਾਰੇ ਗੱਲਬਾਤ ਕੀਤੀ.

ਉਸ ਸ਼ੇਮਵਾਰ ਰਾਤ ਨੂੰ ਮੈਂ ਸੌਣਾ ਪਸੰਦ ਕਰਦਾ ਪਰ ਵਾਰਡ ਵਿੱਚ ਨਰਕ ਦੀ ਇੱਕ ਨਰਸ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਸਾਰੀਆਂ ਟ੍ਰੇਆਂ ਅਤੇ ਮੋਪਸ ਅਤੇ ਬਾਲਟੀਆਂ ਨੂੰ ਕੁੱਟਿਆ ਅਤੇ ਸਾਰੀ ਰਾਤ ਉੱਚੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਘੁੰਮਦੀ ਰਹੀ.

ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਛਾਤੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਖਾਸ ਇਲਾਜ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਕਰੀਮ ਮਲ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪੌਸ਼ਟਿਕ ਪੁਰਕ ਲੈ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜੋ ਮੈਂ ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਲੈਂਦਾ ਹਾਂ . ਲਿਨੇਟ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਲਈ ਲਿਆਇਆ ਸੀ.

ਮੰਗਲਵਾਰ ਦੀ ਸਵੇਰ ਨੂੰ ਆਰਡਰਲੀ ਆਇਆ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਐਕਸਰੇ ਲਈ ਲੈ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਛਾਤੀ ਦੇ ਐਕਸਰੇ ਲਏ ਅਤੇ ਫਿਰ ਮੈਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਮੇਰੇ ਬਿਸਤਰੇ 'ਤੇ ਲੈ ਗਏ.

ਹਰ ਘੰਟੇ ਅਤੇ ਕਈ ਵਾਰ ਮੈਂ ਅਕਸਰ ਗਲਿਆਰੇ ਦੇ ਉੱਪਰ ਅਤੇ ਹੇਠਾਂ ਸੈਰ ਕਰਨ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਅਜੇ ਵੀ ਡੂੰਘਾ ਸਾਹ ਲੈਂਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਅਜੇ ਵੀ ਥੋੜ੍ਹੀ ਮਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਖੂਨ ਖੰਘਦਾ ਹੈ. ਮੈਂ ਸੁਤੰਤਰ ਸੀ ਅਤੇ ਆਮ ਚੱਲਣ ਦੀ ਗਤੀ ਨਾਲੋਂ ਥੋੜ੍ਹੀ ਹੌਲੀ ਗਤੀ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵਧ ਰਿਹਾ ਸੀ.

ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਦੋ ਫੋਨ ਕਾਲਾਂ ਅਤੇ ਕੁਝ ਮਹਿਮਾਨ ਸਨ. ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਰਸ਼ਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਇੰਟੈਂਸਿਵ ਕੇਅਰ ਨਰਸ ਸੀ ਜੋ ਮੇਰੀਆਂ ਭੈਣਾਂ ਦੀ ਦੇਸਤ ਸੀ.

ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਵਾਰਡ ਵਿੱਚ ਸੀ ਤਾਂ ਇੱਕ ਨਰਸ ਆਈ ਜੋ ਗੰਭੀਰ ਕਾਰ ਦੁਰਘਟਨਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਸੱਟਾਂ ਲੱਗਣ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਕਾਰ ਨਿਰਮਾਤਾ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸੱਟਾਂ ਨੂੰ ਘੱਟ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਰਾਂ ਦੇ ਡਿਜ਼ਾਈਨ ਨੂੰ ਵਿਵਸਥਿਤ ਕਰ ਸਕਣ.

ਉਸਨੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਪੁੱਛੇ

ਇੱਕ ਸਵਾਲ ਸੀ "ਕੀ ਕੋਈ ਅਜਿਹੀ ਚੀਜ਼ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਮੇਰੀ ਨਜ਼ਰ ਨੂੰ ਰੋਕਿਆ?"

ਮੇਰਾ ਜਵਾਬ ਸੀ "ਹਾਂ"

ਉਸਨੇ ਪੁੱਛਿਆ "ਅਤੇ ਇਹ ਕੀ ਸੀ?"

ਮੈਂ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ "ਮੇਰੀਆਂ ਪਲਕਾਂ!"

ਉਸਨੇ ਇਹ ਨਾ ਸਮਝਦਿਆਂ ਲਿਖਿਆ ਕਿ ਮੈਂ ਇੱਕ ਮਜ਼ਾਕ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਸਨੇ ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਵੇਖਿਆ ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਮੇਰਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਵੇਖਿਆ. ਫਿਰ ਉਹ ਹੱਸ ਪਈ.

ਮੈਂ ਫਿਰ ਕਿਹਾ "ਏਅਰਬੈਗ ਯੂੜ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਵੇਖਣ ਤੋਂ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਕਾਰ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਆ ਲਈ ਕਿੱਥੇ ਲਿਜਾਣਾ ਹੈ"

ਨਰਸ ਵੀ ਇੱਕ ਨਨ ਸੀ. ਉਸਨੇ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਇਸ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਕਿ ਇਹ ਕਿੰਨਾ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸਯੋਗ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਜਿੰਦਾ ਸੀ. ਜਦੋਂ ਉਹ ਮੇਰੀ ਇੰਟਰਵਿ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ ਤਾਂ ਇੱਕ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਮੇਰੀ ਕਾਰ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ. ਇੱਕ ਹਫ਼ਤੇ ਬਾਅਦ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਦੇਸਤ ਮਾਈਕਲ ਕਾਰ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਗਏ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਕੁਝ ਚੀਜ਼ਾਂ ਇਕੱਠੀਆਂ ਕਰਨ ਲਈ ਗਏ ਤਾਂ ਉਸ ਆਦਮੀ ਨੇ ਜੋ ਇਸਨੂੰ ਸਟੋਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਪੁੱਛਿਆ "ਇਸ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨੇ ਲੋਕ ਮਾਰੇ ਗਏ?" ਮਾਈਕਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਇੱਕ ਦੀ ਈ d, ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ, ਜੋ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਇਸ ਨੂੰ ਬਚ 'ਤੇ ਦੇਖ ਰਹੇ ਹਨ. ਉਹ ਹੈਰਾਨ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਕਿੰਨਾ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸਯੋਗ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਜਿੰਦਾ ਸੀ (ਜਾਂ ਸਮਾਨ ਸ਼ਬਦ)

ਬੁੱਧਵਾਰ ਦੀ ਸਵੇਰ ਨੂੰ ਛਾਤੀ ਦਾ ਸਰਜਨ ਮੈਨੂੰ ਮਿਲਣ ਆਇਆ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਪਰਦਾ ਖਿੱਚਿਆ ਅਤੇ ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਸਿਰ ਹਿਲਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ "ਮੈਂ ਅਜਿਹਾ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਵੇਖਿਆ ..."

ਇਸ ਸਮੇਂ ਮੈਂ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸੋਚਿਆ, "ਸ਼ਾਇਦ ਇਹ ਉਸ ਤੋਂ ਵੀ ਭੈੜਾ ਹੈ ਜੋ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੰਦਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ..."

ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਨੂੰ ਐਕਸ-ਰੇ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਜੇ ਮੈਂ ਕੱਲ੍ਹ ਲਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਮੈਲਬੌਰਨ ਦੇ ਚੋਟੀ ਦੇ ਛਾਤੀ ਦੇ ਸਰਜਨ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ ਅਤੇ ਉਹ ਅਤੇ ਮੈਂ ਐਤਵਾਰ ਸ਼ਾਮ ਅਤੇ ਕੱਲ੍ਹ ਸਵੇਰ ਤੋਂ ਐਕਸ-ਰੇ 'ਤੇ 24 ਘੰਟੇ ਜਾਗਦੇ ਰਹੇ ਅਤੇ ਉਹ ਤੁਹਾਡੇ ਫੇਫੜਿਆਂ ਦਾ ਡੇ and ਹਿੱਸਾ ਕੱ ofਣ ਦੇ ਮੇਰੇ ਅਸਲ ਨਿਦਾਨ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੋਇਆ. ਉਹ ਮੇਰੇ ਮੌਜੂਦਾ ਨਿਦਾਨ ਨਾਲ ਵੀ ਸਹਿਮਤ ਹੈ, ਕਿ ਹੁਣ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਅੱਲ੍ਹੜ ਉਮਰ ਦੇ ਦੋ ਬਿਲਕੁਲ ਨਵੇਂ ਫੇਫੜੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਦੇ ਸਿਗਰਟ ਨਹੀਂ ਪੀਤੀ "

ਮੈਂ ਕਿਹਾ "ਮੇਰੀ ਉਮਰ 43 ਸਾਲ ਹੈ"
ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ..."

ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਸੀ ... ਮੈਂ ਸਫਲ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ...

ਮੈਂ ਪੁੱਛਿਆ "ਹੁਣ ਕੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ?"

ਉਸਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਤੁਸੀਂ ਘਰ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹੋ"

ਮੈਂ ਪੁੱਛਿਆ "ਕਿੰਨੀ ਜਲਦੀ?"

ਉਸਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ "ਜਿੰਨੀ ਜਲਦੀ ਹੋ ਸਕੇ. ਮੈਨੂੰ ਸੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਚੰਗਾ ਕਰਨ ਤਕਨੀਕ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਹੈ ਜੋ
you ਰਹੇ ਹਨ ਨੂੰ ਵੀ ਲੈ ਕੇ ਪੂਰਕ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਸਾਫ਼-ਸਾਫ਼ ਹੈ ਕੰਮ ਕਰ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਘਰ 'ਤੇ
ਬਿਹਤਰ ਬੰਦ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ. "

ਜਦੋਂ ਮੇਰੀ ਲਿਫਟ ਇੱਕ ਘੰਟੇ ਬਾਅਦ ਮੈਨੂੰ ਘਰ ਲੈ ਕੇ ਪਹੁੰਚੀ, ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਭਾਫ਼ ਹੇਠ ਹਸਪਤਾਲ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਚਲਾ
ਗਿਆ.

ਦੁਰਘਟਨਾ ਦੇ ਦੋ ਹਫ਼ਤਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਛਾਤੀ ਨੂੰ ਟਾਰਜਨ ਵਾਂਗ ਧੱਕਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋ ਗਿਆ.

ਮੇਰੀਆਂ ਟੁੱਟੀਆਂ ਪੱਸਲੀਆਂ ਅਤੇ ਫ੍ਰੈਕਚਰਡ ਸਟੈਨਮ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਠੀਕ ਹੋ ਰਹੇ ਸਨ.

ਕੀ ਇਹ ਹੈਰਾਨੀਜਨਕ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜੇ ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚਾਰਾਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰੇਰਣਾਵਾਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ
ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਜੋ ਅਸੀਂ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ?

ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਤੇ ਕਿੰਨਾ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦੇ ਹਾਂ?

ਮੈਂ 1987 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੇ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇ ਮੈਂ ਕਰਨ
ਦੇ ਯੋਗ ਹਾਂ, ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਵਧਿਆ ਹੈ. ਇਹ ਮੁੱਖ ਤੌਰ ਤੇ ਉਸੇ ਕੰਮ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹੈ ਜੋ ਮੈਂ
ਹੁਣ www.enjoyinnerpeace.com.au ਰਾਹੀਂ ਸਾਂਝਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਇਸ ਵੈਬਸਾਈਟ ਤੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਵਸਤੂਆਂ
ਹਨ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਘਰ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਉਸੇ ਯਾਤਰਾ ਤੇ ਹੋਰ ਸਮਾਨ ਸੋਚ ਵਾਲੇ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਸਾਂਝਾ ਕਰਨ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੀ
ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਵਿਕਾਸ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ .

ਤੂੰ ਯੂਹੰਨਾ ਵਰਗੇ ਆਪਣੇ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਗਾਈਡ ਦੇ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਲਈ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ ਜ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹਨ, ਜੇ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ
ਤੁਹਾਨੂੰ ਤੱਕ ਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਬਾਰੇ ਹੋਰ ਸਿੱਖਣ ਲਈ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ, , ਤੂੰ ਕਿਥੇ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਥੇ ਇਸੇ ਹਨ ,
ਫਿਰ ਲਈ ਜਾਓ h ਵੈਬ ਸਾਈਟ ਹੈ www.enjoyinnerpeace.com.au

ਇੱਕ ਵਾਰ ਉਸਦੀ ਸਾਈਟ ਤੇ

ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਾਡੀ ਕਹਾਣੀ ਟੈਬ 'ਤੇ 20 ਮਿੰਟ ਦਾ ਵੀਡੀਓ ਦੇਖੋ

ਦੂਜਾ ਇੱਕ ਈ -ਬੁੱਕ ਖਰੀਦੋ.

ਤੀਜਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਹੋਮ ਸਟੱਡੀ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਖਰੀਦ ਸਕਦਾ ਹੈ , ਜੋ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਦੁਆਰਾ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ
ਆਪਣੇ ਆਪ 'ਤੇ , ਆਪਣੇ ਘਰ ਵਿੱਚ

ਚੌਥੀ ਗੱਲ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਓਰੀਐਂਟੇਸ਼ਨ ਪ੍ਰੋਫਾਈਲ ਲਈ ਇੱਕ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਸਲਾਹ -ਮਸ਼ਵਰੇ ਲਈ ਬੁੱਕ ਕਰੋ
ਜਿੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਸਹਾਇਕਾਂ ਨਾਲ ਸਪਸ਼ਟ ਦੇ -ਪੱਖੀ ਸੰਚਾਰ ਸਥਾਪਤ /ਸੁਧਾਰੀਏ.

ਕਿੰਨੀ ਦੂਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਰੂਹਾਨੀ ਤਰੱਕੀ ਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਉਥੇ ਹਨ ਰੂਹਾਨੀਅਤ ਅਤੇ ਕਈ ਹੋਰ ਸੇਵਾ ਉਪਲਬਧ ਤੇ ਵੱਧ 600 ਕੋਰਸ.
ਵੈਬਸਾਈਟ www.enjoyinnerpeace.com.au ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਕਰੋ ਅਤੇ ਜੇ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਈ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਹਨ ਤਾਂ ਪੁੱਛੋ .

ਜੌਨ ਦੁਨੀਆ ਦਾ ਦੌਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਤਮਾ ਦੇ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਕਾਂ ਨਾਲ ਕਿਵੇਂ ਗੱਲ ਕਰਨੀ ਹੈ, ਆਪਣੇ ਆਪ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਜੀਵਨ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਲੱਭਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਹੈ.
ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਜੌਨ ਤੁਹਾਡੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਆਵੇ ਤਾਂ ਉਸ ਨਾਲ ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਸਟਾਫ ਨਾਲ www.enjoyinnerpeace.com.au ਵੈਬ ਸਾਈਟ ਰਾਹੀਂ ਸੰਪਰਕ ਕਰੋ .

ਜੇਕਰ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਵੀ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਵਿਚ ਮੁਹਾਰਤ ਹੈ ਅਤੇ ਗਲਤੀ ਹਨ ਵਿਚ ਅਨੁਵਾਦ 'ਤੇ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਵਰਜਨ ਤੱਕ ਇਸ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ ਵਰਜਨ ਲਈ ਮੇਰੇ ਦਫਤਰ ਪਤਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਹੈ ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਾਨੂੰ ਕਰੇਗਾ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਲਈ ਬਚਨ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਵਰਜਨ ਫਿਰ ਸਾਡੇ ਲਈ ਅਨੁਵਾਦ ਦੀ ਪੜਤਾਲ ਕਰਨ ਲਈ ਖੁਸ਼ ਹਨ, ਜੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੋਧਣ ਲਈ. ਸਾਨੂੰ ਦੀ ਮਦਦ ਲਈ ਪੇਸ਼ਗੀ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡਾ ਧੰਨਵਾਦ ☺